

7. FARGE- OG MATERIALPALETT

- 7.1 Eksisterende bevart palett
- 7.2 System
- 7.3 Supplement og implementering

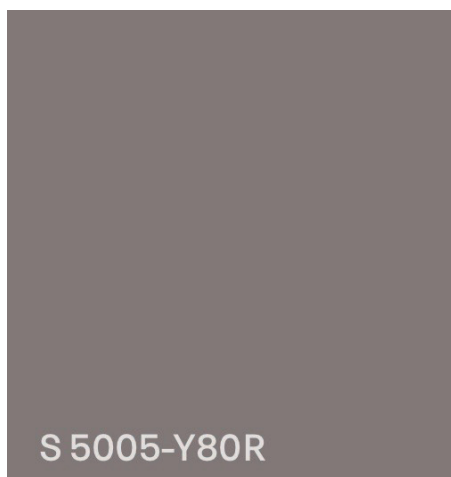
7.1 EKSISTERENDE BEVART PALETT

Under befaring av Rederhuset ble det tatt fargeprøver ved flere anledninger og under ulike lysforhold.

Den eksisterende, bevarte paletten består av de NCS-kodene som best representerer og fremhever byggets opprinnelige farger.

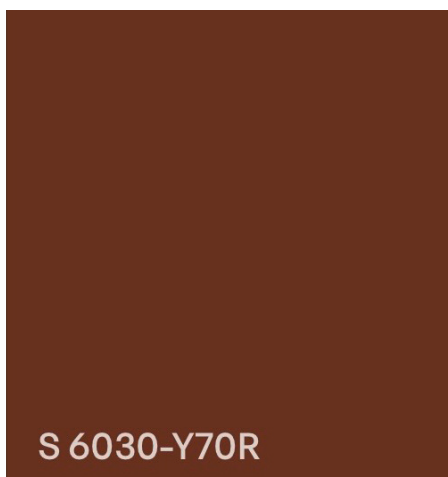
Med utgangspunkt i denne paletten, samt øvrige materialer som karakteriserer Rederhuset, slik som brunoljet treverk, terrazzo, flis i trapperom, smijern og glass, har prosjektet et solid grunnlag for videre utvikling. De foreslåtte supplementene til paletten er bevisst valgt for å harmonere med det eksisterende uttrykket som ønskes videreført.

Ved å definere en helhetlig palett tidlig i prosessen sikres det at materialbruk og fargesetting bidrar samlet og konsekvent til prosjektets arkitektoniske uttrykk gjennom hele designutviklingen.



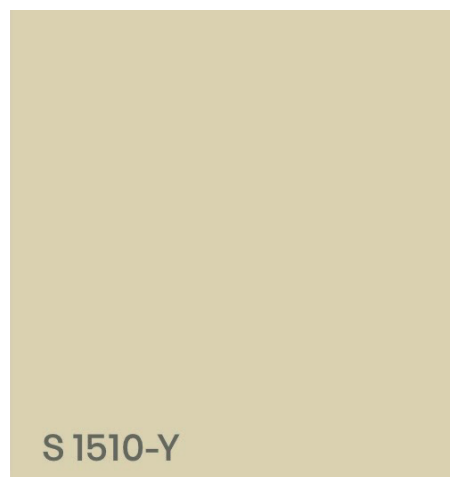
S 5005-Y80R

Stein, fasade mot gate



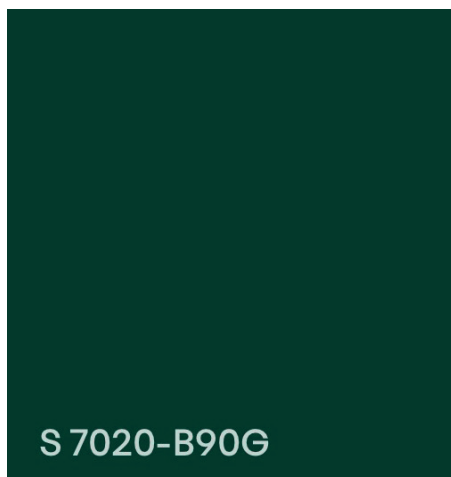
S 6030-Y70R

Treverk, dør
Hovedinngang



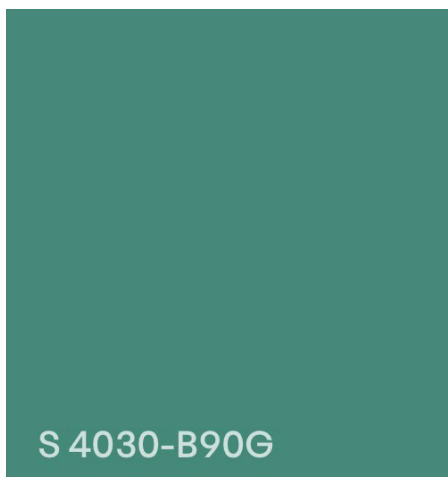
S 1510-Y

Murpuss,
Fasade



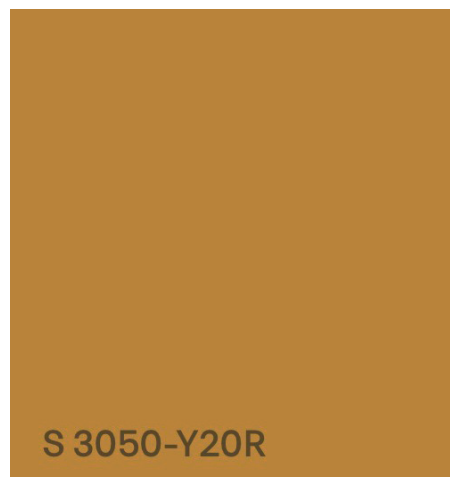
S 7020-B90G

Mørkeste valør;
Flis i trapperom



S 4030-B90G

Lyste valør;
Flis i trapperom



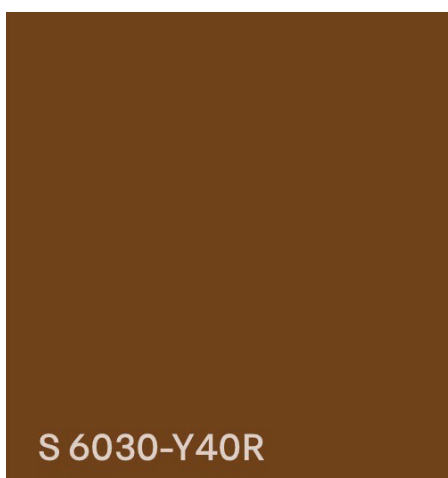
S 3050-Y20R

Glassmaleri,
Vindu i trapperom



S 4040-Y90R

Terrazzo-gulv, trapperom



S 6030-Y40R

Treverk, dør



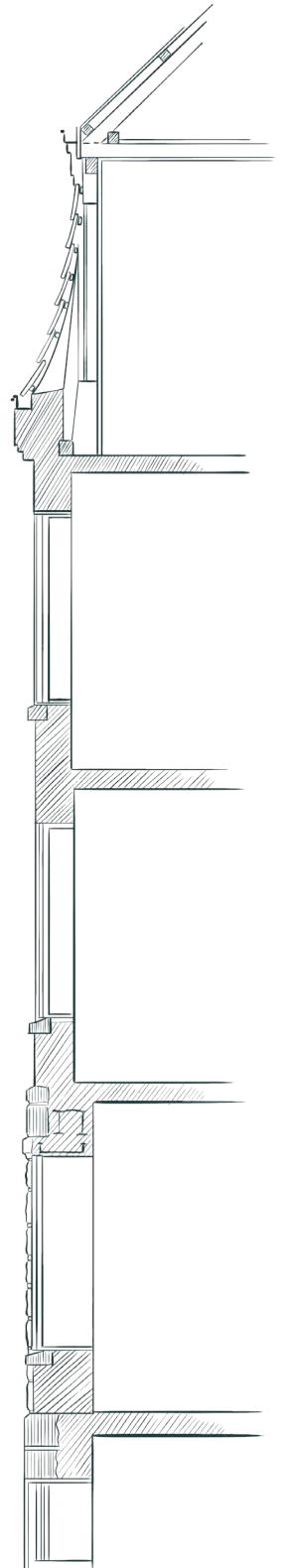
S 5010-Y50R

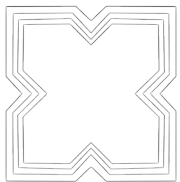
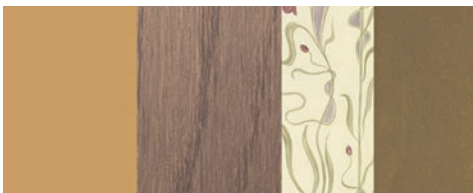
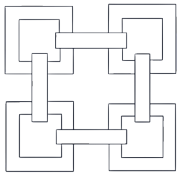
Terrazzo-gulv, trapperom

7.2 SYSTEM

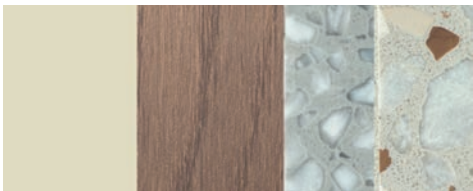
For å ytterligere tydeliggjøre skillet mellom etasjene foreslås det å gi hver etasje en egen identitet, der farge- og materialpaletten kobles til en identitetsbærende figur hentet fra arkivtegningene.

Dette kan benyttes som et gjennomgående visuelt virkemiddel i veifinning, på skilting og i interiørarkitekturen.





62



7.3 SUPPLEMENT OG IMPLEMENTERING

De ulike sonene i bygget har fått hver sin palett, som sikrer et tydelig visuelt skille og god veifinning, samtidig som gjennomgående elementer skaper en helhetlig rød tråd.

Da det er brukt terrazzo, farget flis, brunoljet treverk og smijern i det som kjennetegner de bevarte elementene i interiøret, er det naturlig å videreføre denne materialbruken inn i resten av interiørarkitekturen i bygget.

Brunoljet treverk, flis og tekstiler blir derfor brukt gjennomgående, og er valgt for å harmonere med de bevarte fargene som ble avdekket under befaring.

Materialene er valgt med tanke på kontorbruk og tilhørende slitasje. Det er blant annet benyttet tekstiler med høy Martindale-verdi, samt robuste overflater som tåler vask og normal bruksslitasje, som for eksempel terrazzo-flis.

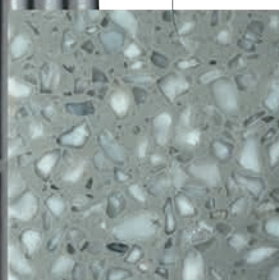
Paletten vil i tillegg kunne fungere som et verktøy ved utvelgelse av eksisterende objekter og møbler til innredningen.

I. ETASJE:

Marokkansk flis
Fra Souk
Sokkel resepsjonsdisk

Terrazzo-flis
Fra Souk
Benkeplate resepsjon

Veggfarge
S 1510-Y



Terrazzo-flis
Fra Souk
Gulv

BARKLEY Sacoo
Tekstil fra Slettvoll
Martindale: 97.000



Brun-oljet treverk,
Til brystning og panel på vegg
+ Resepsjonsdisk

Japansk flis
Fra Souk
Disk spisesone



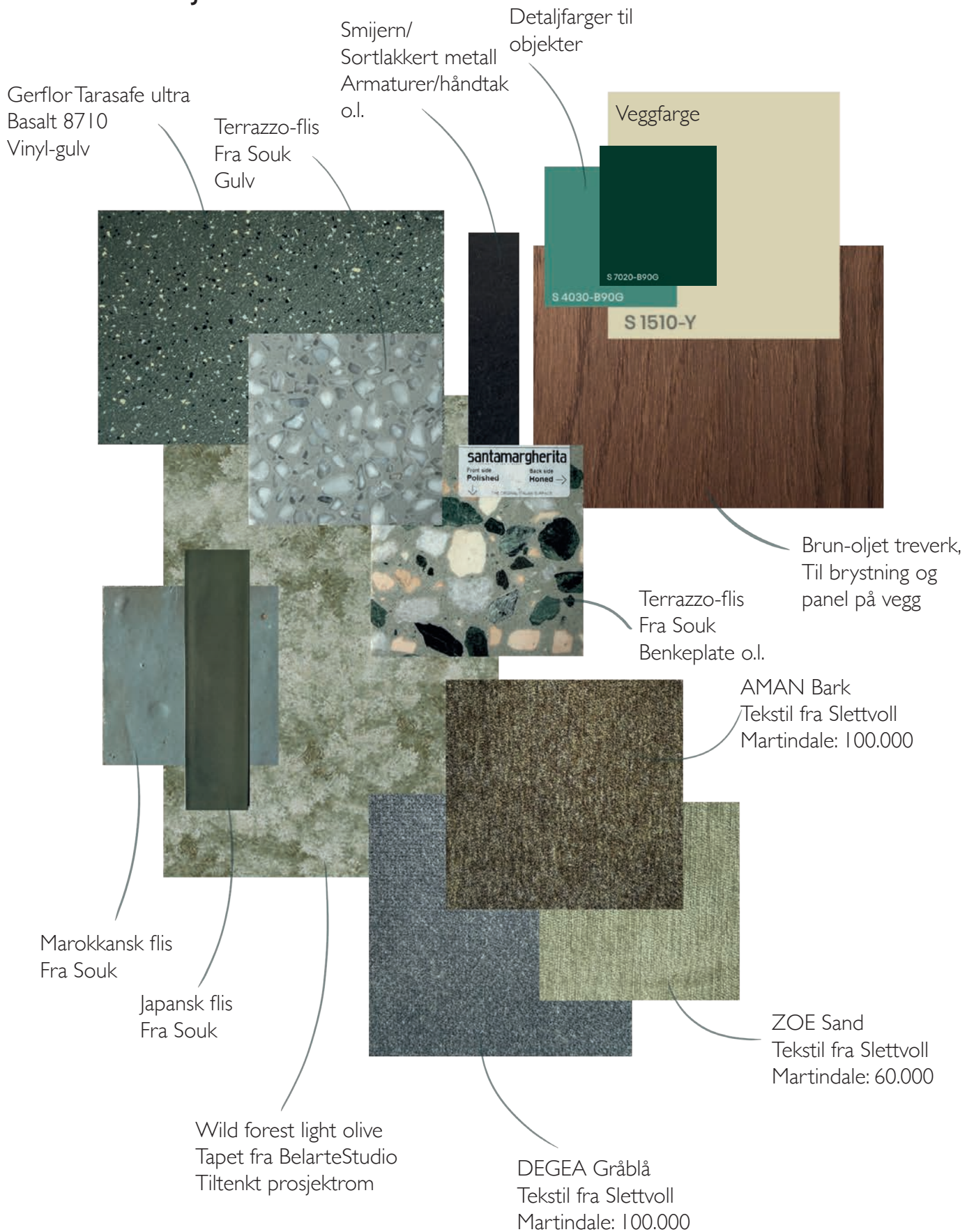
AMAN Grønn
Tekstil fra Slettvoll
Martindale: 100.000



SKAGEN Magnolia
Tekstil fra Slettvoll
Martindale: 60.000

7.3 SUPPLEMENT OG IMPLEMENTERING

2.ETASJE:



3.ETASJE:

Shibori Clay Pale Beige
Tapet fra BelarteStudio
Tiltenkt åpne soner

Botanical Nouveau Butter Yellow
Tapet fra BelarteStudio
Tiltenkt prosjektrum

Vevd lin
Sweet Pea Mustard
Gardin fra Gotain

Veggfarge



Terrazzo-flis
Fra Souk
Overflate

Terrazzo-flis
Fra Souk
Gulv

Detaljfarge til
objekter

Marokkansk flis
Fra Souk

SKAGEN Potato
Tekstil fra Slettvoll
Martindale: 60.000



Brun-oljet
treverk,
Til brystning
og panel på
vegg

AMAN Terracotta
Tekstil fra Slettvoll
Martindale: 100.000

Japansk flis
Fra Souk

DEGEA Rosa
Tekstil fra Slettvoll
Martindale: 100.000



7.3 SUPLEMENT OG IMPLEMENTERING

4.ETASJE:



8. IDÈUTVIKLING SOM METODE

- 8.1 Hensikt
- 8.2 Utvikling av metode
- 8.3 Versjon 1
- 8.4 Versjon 2
- 8.5 Erfaringer og konklusjon
- 8.6 Potensiale for videreutvikling

8.1 HENSIKT



Etter gjennomført situasjonsanalyse, stilhistorisk redegjørelse, drøfting av bevaringsprinsipper og formstudier av arkivtegninger fra 1914, oppsto det en metodisk utfordring i prosjektet. Arbeidet hadde etablert en solid historisk og teoretisk forankring, men den kreative utfoldelsen fremstod som begrenset.

Det oppsto en spenning mellom ønsket om å arbeide innenfor et stilhistorisk forankret formspråk og behovet for å utvikle samtidsrettede og selvstendige designforslag. I den tidlige skissefasen var det en tendens til å etterstrebe stilistisk korrekthet og reproduksjon av opprinnelige former, fremfor å utforske nye romlige og formmessige muligheter.

Det ble derfor nødvendig å utvikle en metode som kunne åpne for økt kreativ frihet, samtidig som prosjektet i første omgang forble forankret i sin historiske kontekst.

Idéutvikling som metode ble etablert som et verktøy for å balansere hensynet til bevaring med behovet for nyskaping.

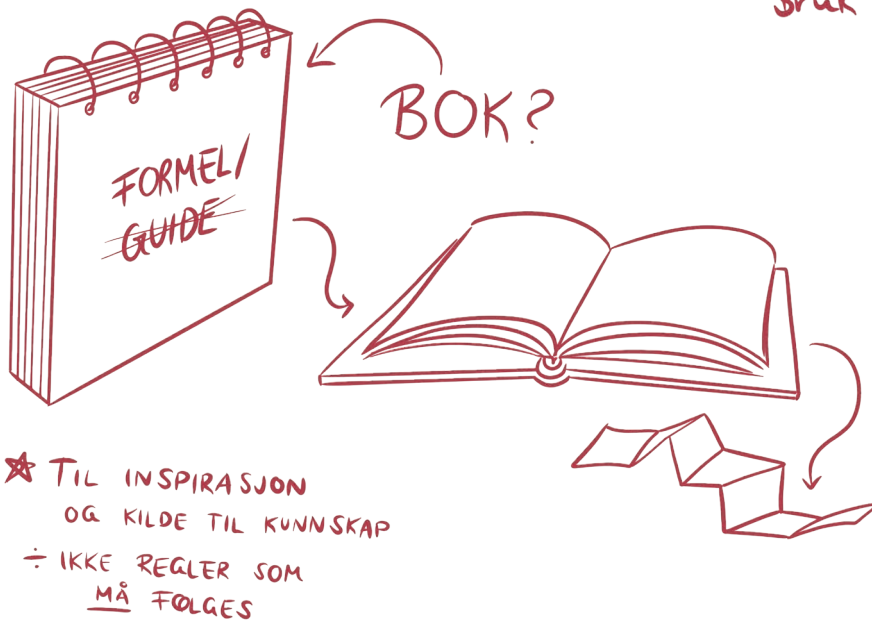
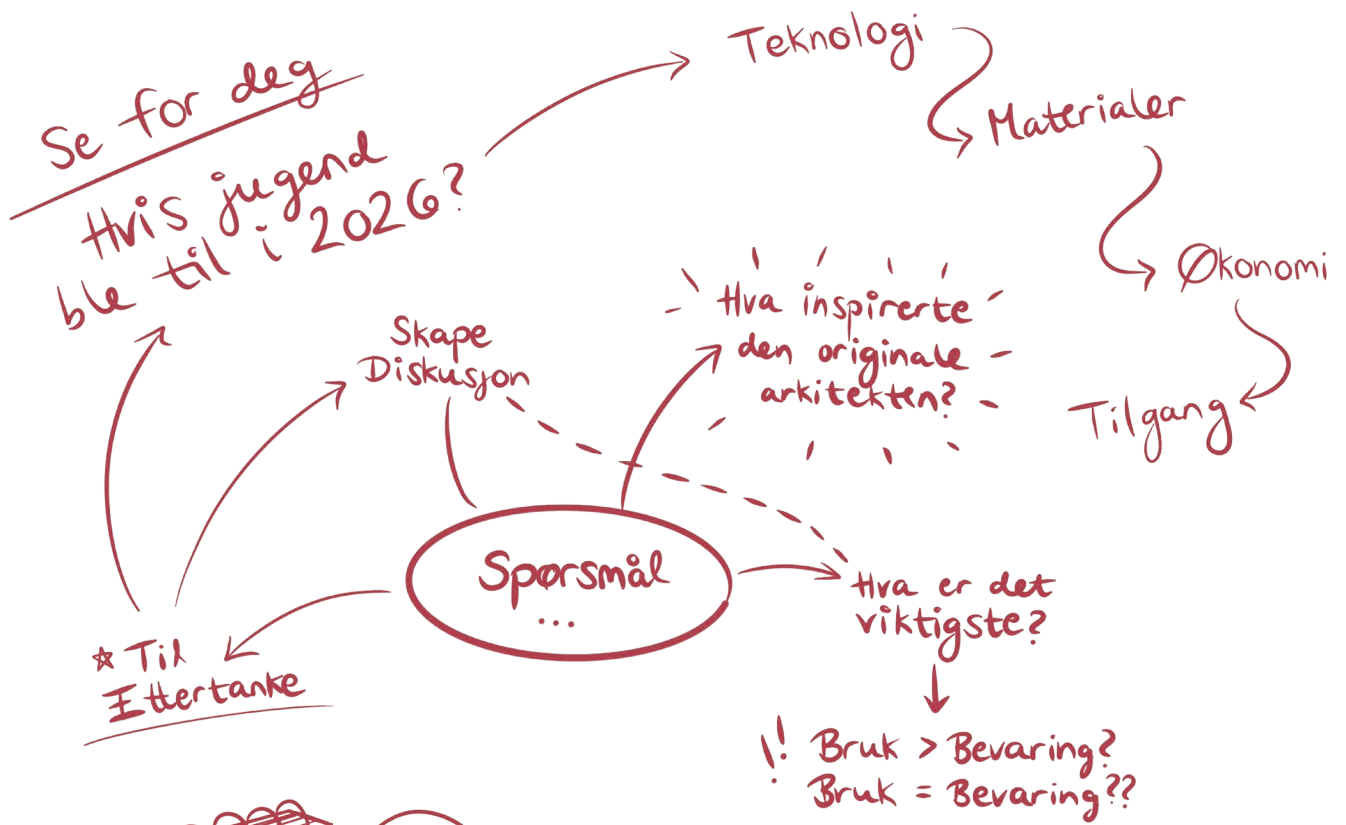
8.2 UTVIKLING AV METODE

Utviklingen av metoden tok utgangspunkt i en usikkerhet knyttet til hvordan en slik tilnærming kunne operasjonaliseres i praksis.

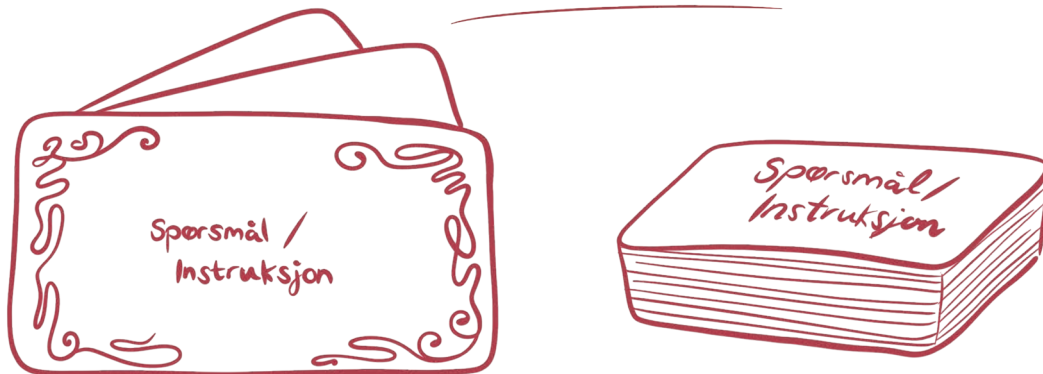
Innledningsvis ble det vurdert å utarbeide en form for formveileder, forstått som et sett med prinsipper eller en «formel» for arbeid innenfor ungdomstilens formspråk. Denne tilnærmingen ble imidlertid forkastet, da den i hovedsak ville etablere rammer uten nødvendigvis å stimulere til nytenkning.

Videre ble det undersøkt en kortbasert metode, tenkt som et dialogverktøy i en kollektiv idéutviklingsprosess. Her oppsto det utfordringer knyttet til hvordan metoden konkret kunne generere formmessige resultater.

Den endelige metoden kan forstås som en syntese av disse to tilnærmingene, hvor faste rammer kombineres med en åpen og utforskende arbeidsmåte.



KORTBASERT?



8.2 UTVIKLING AV METODE

For å gjøre metoden operativ i praksis ble den strukturert som et kortbasert system. Metoden er utviklet for å generere raske, intuitive skisser basert på en kombinasjon av forhåndsdefinerte premisser.

METODENS PRAKTISKE ANVENDELSE

Metoden anvendes gjennom en trinnvis prosess:

1. Det trekkes ett kort fra hver av de fire kategoriene: Objekt, Motiv, Overflate og Manipulasjon.
2. Kortene leses samlet som et sett med premisser for idéutvikling.
3. Kombinasjonen tolkes visuelt og romlig gjennom en skisse.
4. Skissen utføres innen en tidsramme på fem minutter, for å fremme intuitiv og rask utforskning.
5. Prosessen gjentas med nye kombinasjoner for å generere flere forslag og undersøke et bredere formmessig handlingsrom.

Denne fremgangsmåten legger til rette for en arbeidsform der tilfeldighet fungerer som drivkraft for idéutvikling, samtidig som rammene gir retning og fokus.



8.2 UTVIKLING AV METODE

METODENS OPPBYGNING

Metoden består av fire kategorier, som hver representerer et sentralt aspekt ved romlig formgivning:

MOTIV

Fungerer som en referanse eller inspirasjonskilde og danner et konseptuelt utgangspunkt for skissen.

OBJEKT

Definerer de praktiske rammene og angir hva som skal utformes.

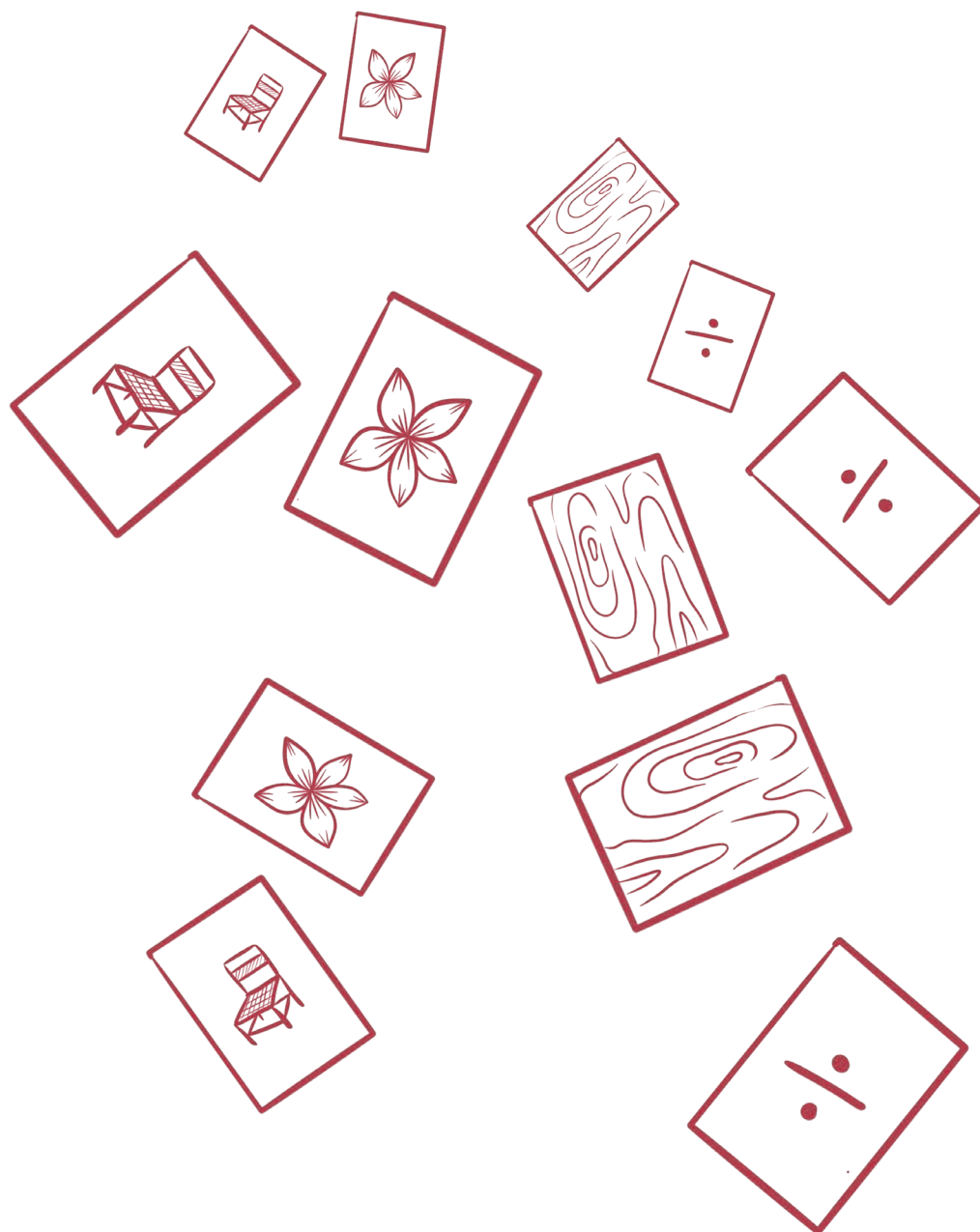
OVERFLATE

Tilfører materialitet og taktilitet, og påvirker idéens retning gjennom fysiske begrensninger og muligheter.

MANIPULASJON

Introduserer en bearbeiding av motivet og oppmunttrer til å tenke utover etablerte formmessige løsninger.

Samlet danner disse kategoriene et system der struktur og tilfeldighet virker sammen. Den tilfeldige trekningen bryter etablerte tankemønstre, mens kategoriene sikrer at idéene forblir konseptuelt forankret.



8.3 VERSJON I

Den første versjonen av metoden ble utviklet med formål om å arbeide kreativt innenfor jugendstilens formspråk, med særlig fokus på de motivene som opprinnelig inspirerte arkitektene i denne perioden.

MOTIV

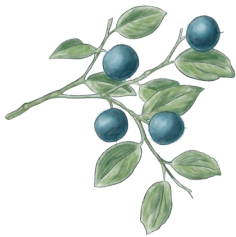
Motiv-kategorien ble utviklet med utgangspunkt i jugendstilens historiske forankring i natur og organiske bevegelser. Motivene ble samlet gjennom litteraturstudier, egne naturobservasjoner og undersøkelser av marine organismer, blant annet gjennom studier ved Atlanterhavsparken i Ålesund.





Bøker jeg har arvet av Besta, som ble en viktig inspirasjonskilde for versjon I av ideutvikling som metode.

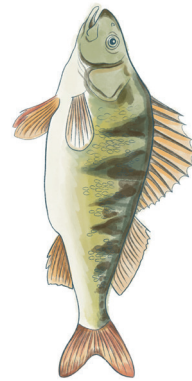
8.3 VERSJON I



BLÅBÆR



EDELSALVIE



ABBORR



MAKRELL



MARSFIOL



ØSTERS



KOLOKVINT



RØDBETE



ROSMARIN



RØDKÅL



PEPPERMYNTE



DERRIS



KAPERS



LAVENDEL



LILJEKONVALL



LINSE

Motiv-kortene som ble tegnet
til versjon I av ideutvikling som
metode.

8.3 VERSJON I



ØVRIGE KATEGORIER

For kategoriene objekt og overflate ble det i denne fasen ikke utviklet en tydelig strategi, men snarere etablert et bredt spekter av muligheter. Manipulasjons-kategorien besto av ulike måter å bearbeide og transformere motivene på.

OBJEKT



8.3 VERSJON I

MANIPULASJON



STREKK



FORENKLE



TREKK FRA



FORLENG



FLAT UT



BØY



FORSTØRRE



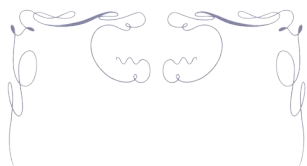
SNU



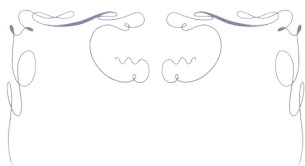
OM-ORGANISER



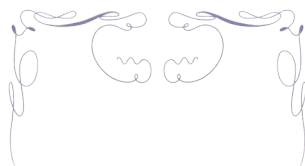
OVERFLATE



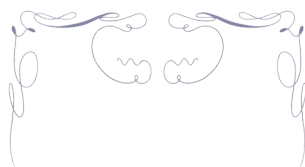
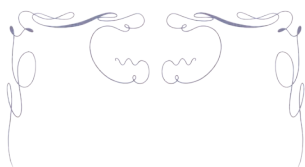
METALL



TREVERK



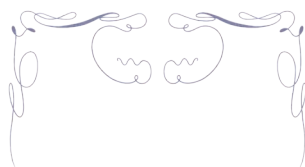
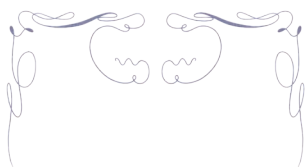
GLASS



TEKSTIL

MØNSTER

GIPS



ULL

STEIN

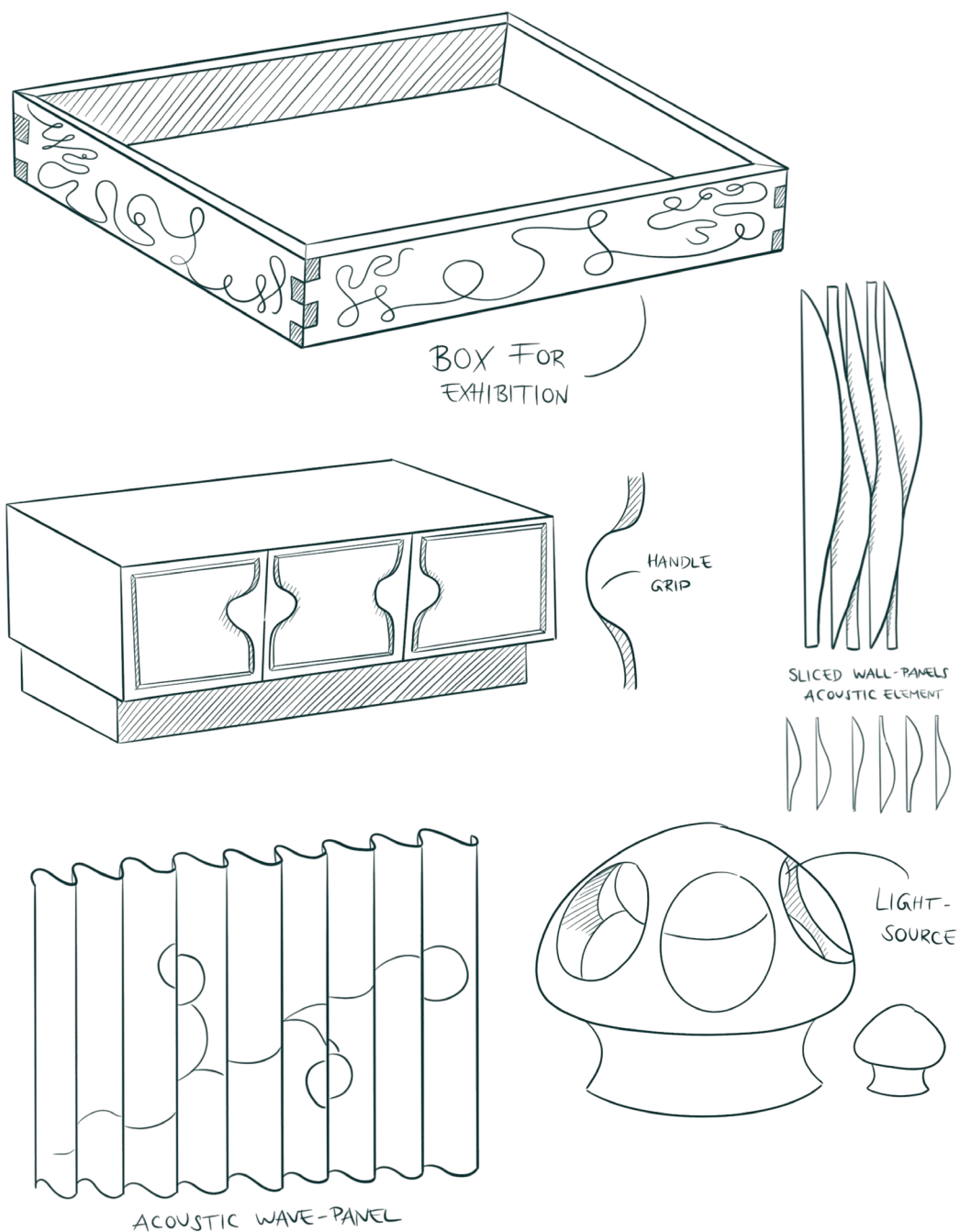
KERAMIKK

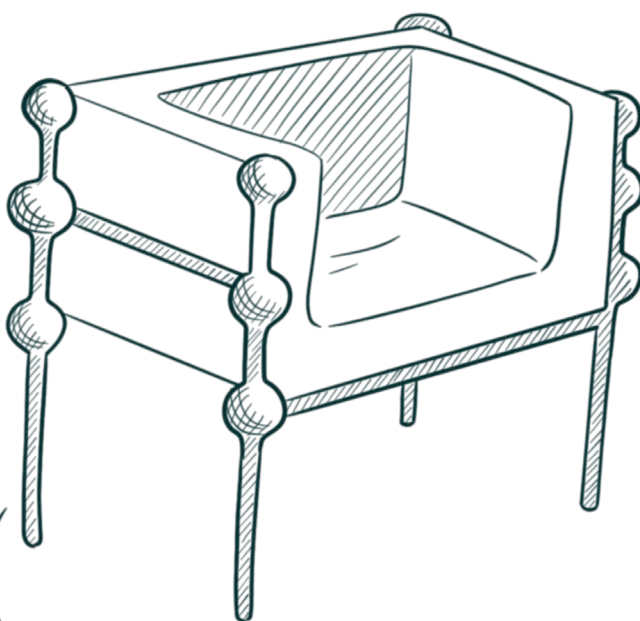
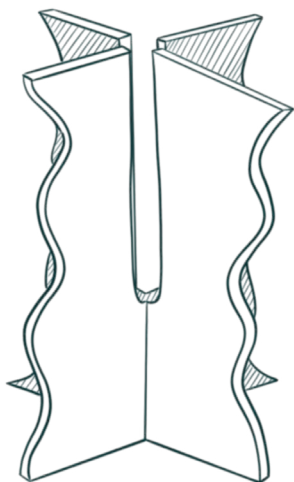


8.3 VERSJON I

RESULTATER

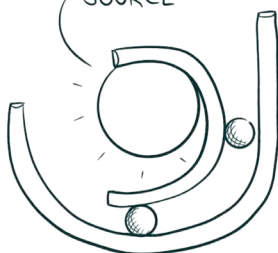
Skisser produsert ved hjelp av instruksjer generert av Ideutvikling som metode: Versjon I



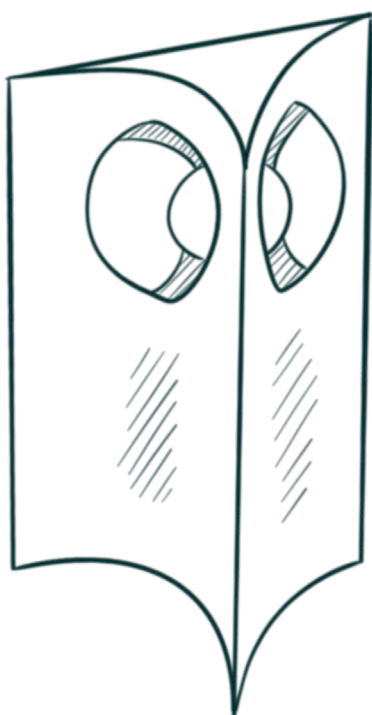


FRAMEWORK
IN METAL OR
WOOD

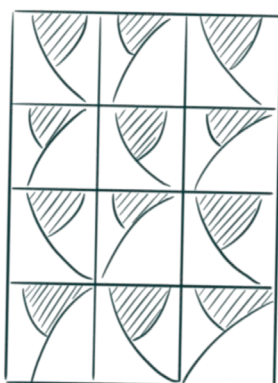
LIGHT
SOURCE



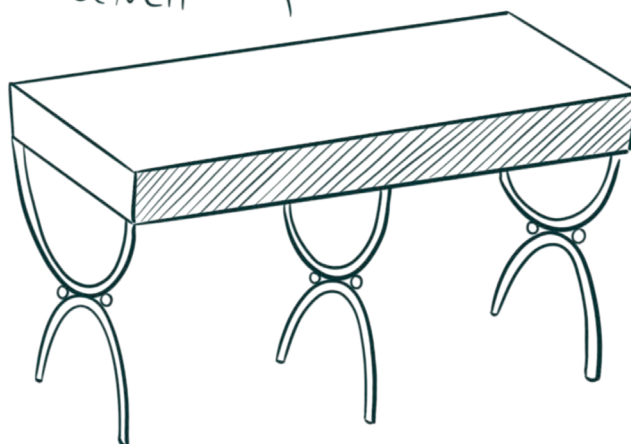
WALL SCONSE



METAL FRAMEWORK
BENCH



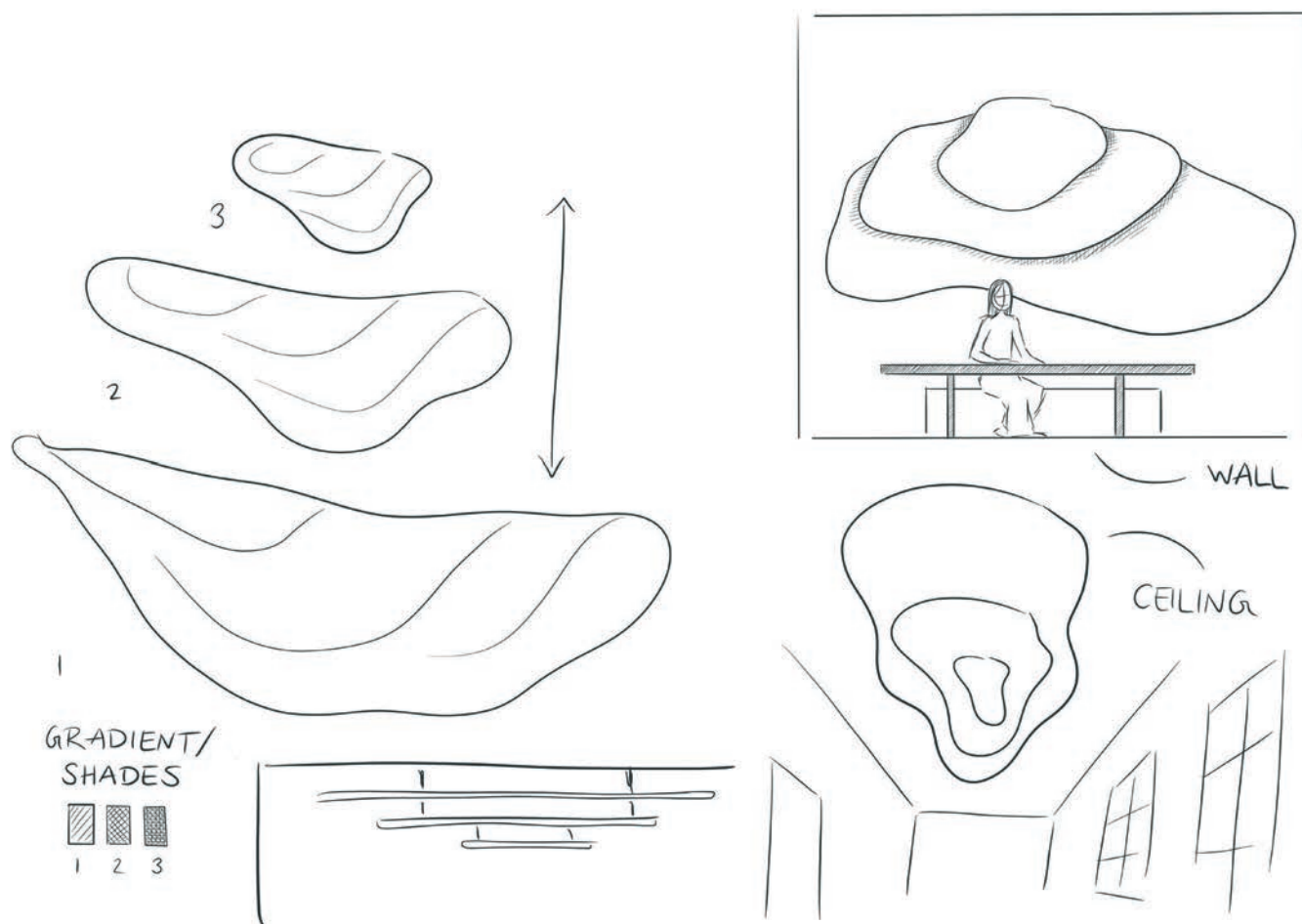
"BRICKS"
WITH LAYERS
ACOUSTIC PANELS



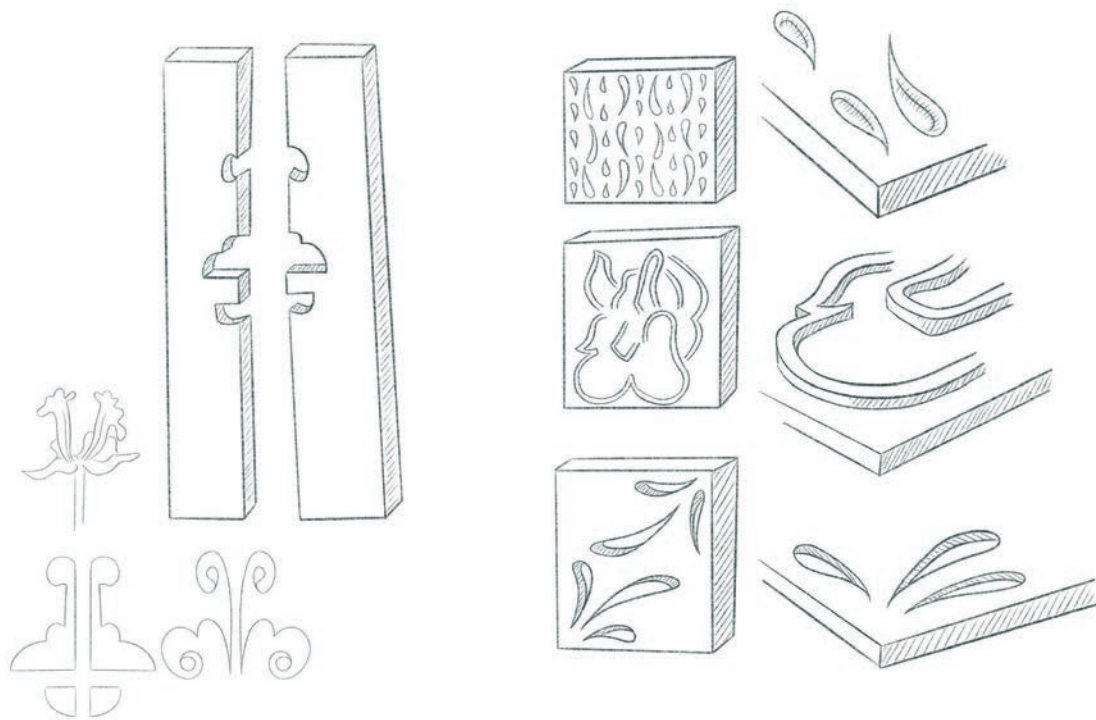
8.3 VERSJON I

RESULTATER

Skisser produsert ved hjelp av instruksjoner generert av
Ideutvikling som metode: Versjon I



ØSTERS + AKUSTISK ELEMENT + ULL + FORSTØRRE



LAVENDEL + HIMLING + TREVERK + TREKK FRA (Her vist som veggpanel)

OG

LAVENDEL + HIMLING + ULL + FORENKLE

8.4 VERSJON 2

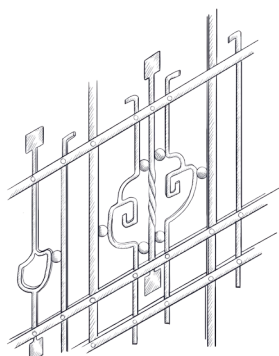
Basert på et ønske om å videreføre filosofien om «det helhetlige kunstverk», slik den formuleres i Torino-deklarasjonen, ble det nødvendig å utvikle en revidert versjon av metoden. Den første versjonen la et viktig grunnlag for videre arbeid, men fremstod i mindre grad som kontekstuell spesifikk.

I den videre utviklingen ble metoden derfor tilpasset prosjektets konkrete kontekst, med utgangspunkt i Rederhuset. Basert på formstudier av arkivmaterialet, samt analyser av bruk, materialitet og fargepalett, ble innholdet i de ulike kategoriene justert og spesifisert. Dette gjorde det mulig å integrere prosjektspesifikk kunnskap direkte i metoden. Kategorien for manipulasjon forble uendret.

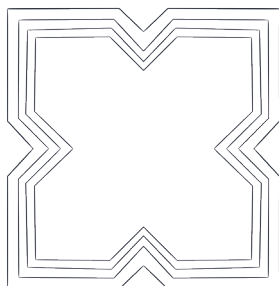
Gjennom denne tilpasningen ble det generert idéer som både var forankret i byggets historiske uttrykk og samtidig responderte på funksjonelle og samtidige behov.

Med ni kort i hver av de fire kategoriene gir metoden totalt 6561 mulige kombinasjoner. Dette bidrar til et omfattende idérom, hvor sannsynligheten for gjentakelse reduseres og nye, uforutsette sammenstillinger kan oppstå.

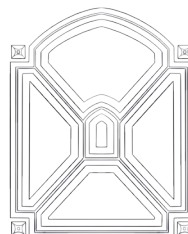
MOTIV



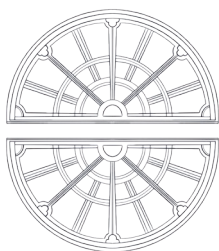
1



2



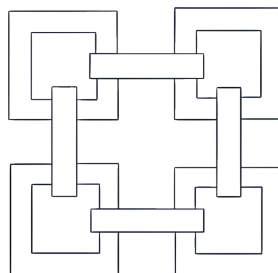
3



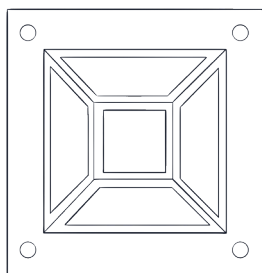
4



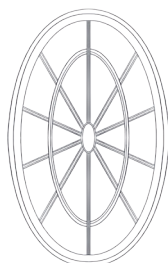
5



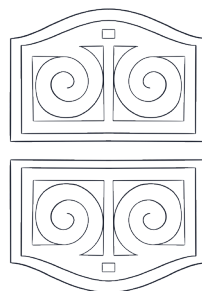
6



7



8



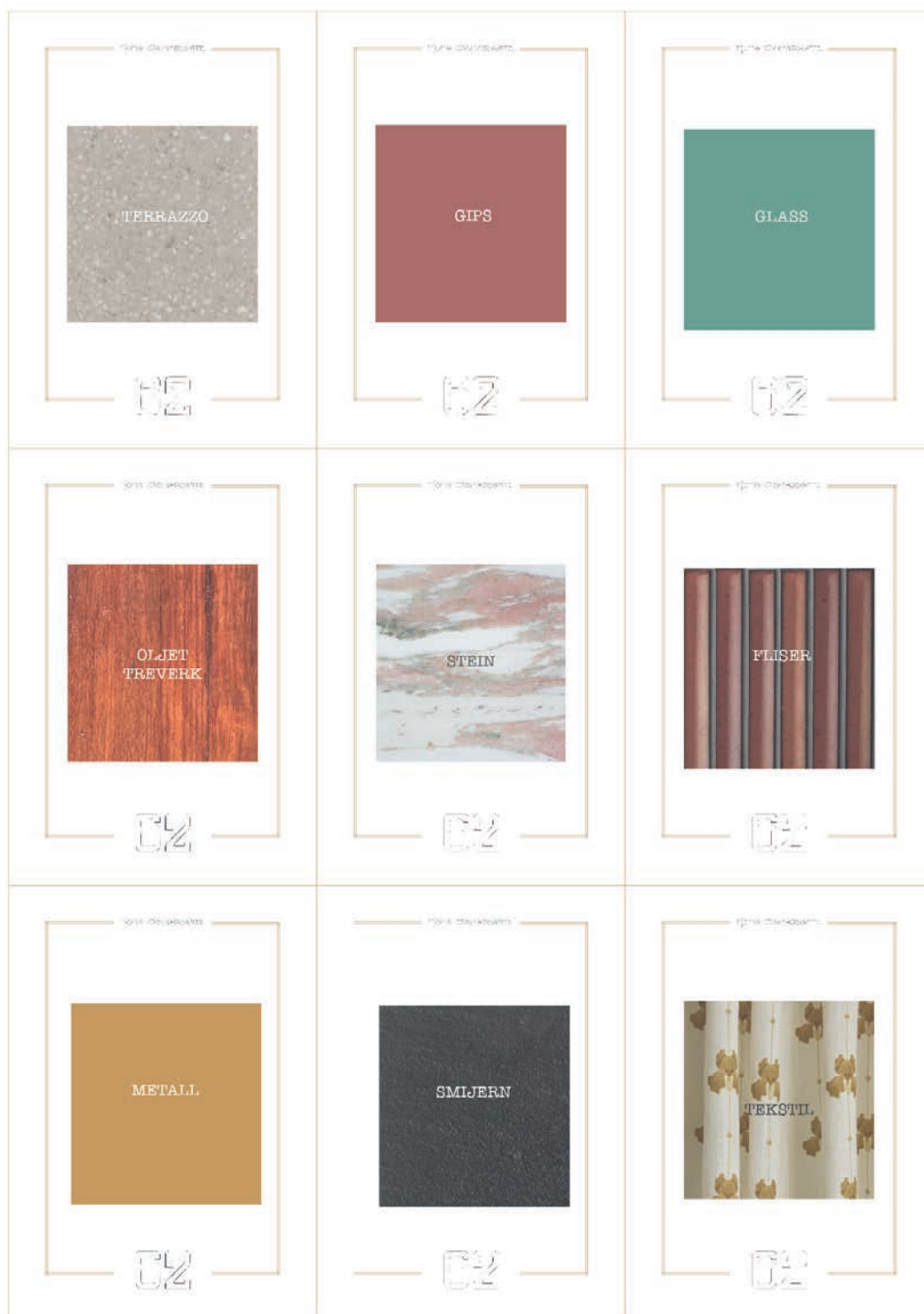
9

8.4 VERSJON 2

OBJEKT

100% Objektskilt SKILLEVEGG 100%	100% Objektskilt HIMLING 100%	100% Objektskilt RESEPSJON 100%
100% Objektskilt BELYSNING 100%	100% Objektskilt SITTEPLASS 100%	100% Objektskilt GARDEROBE 100%
100% Objektskilt OPPBETJENING 100%	100% Objektskilt BORD 100%	100% Objektskilt VEIFINNING 100%

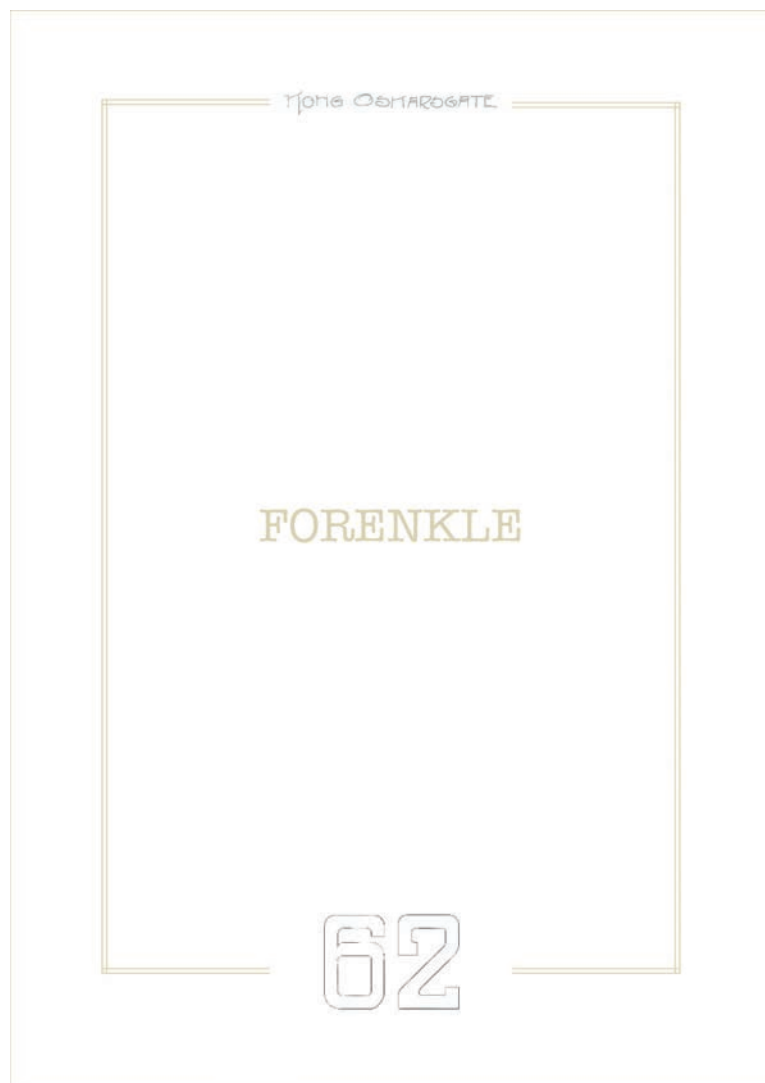
OVERFLATE



8.4 VERSJON 2

MANIPULASJON

Time (minutes) TREKK FRA 	Time (minutes) FORSTØRRE 	Time (minutes) FLAT UT 
Time (minutes) BØY 	Time (minutes) FORENKLE 	Time (minutes) SNU 
Time (minutes) STREKK 	Time (minutes) OM-ORGANISER 	Time (minutes) VRI 



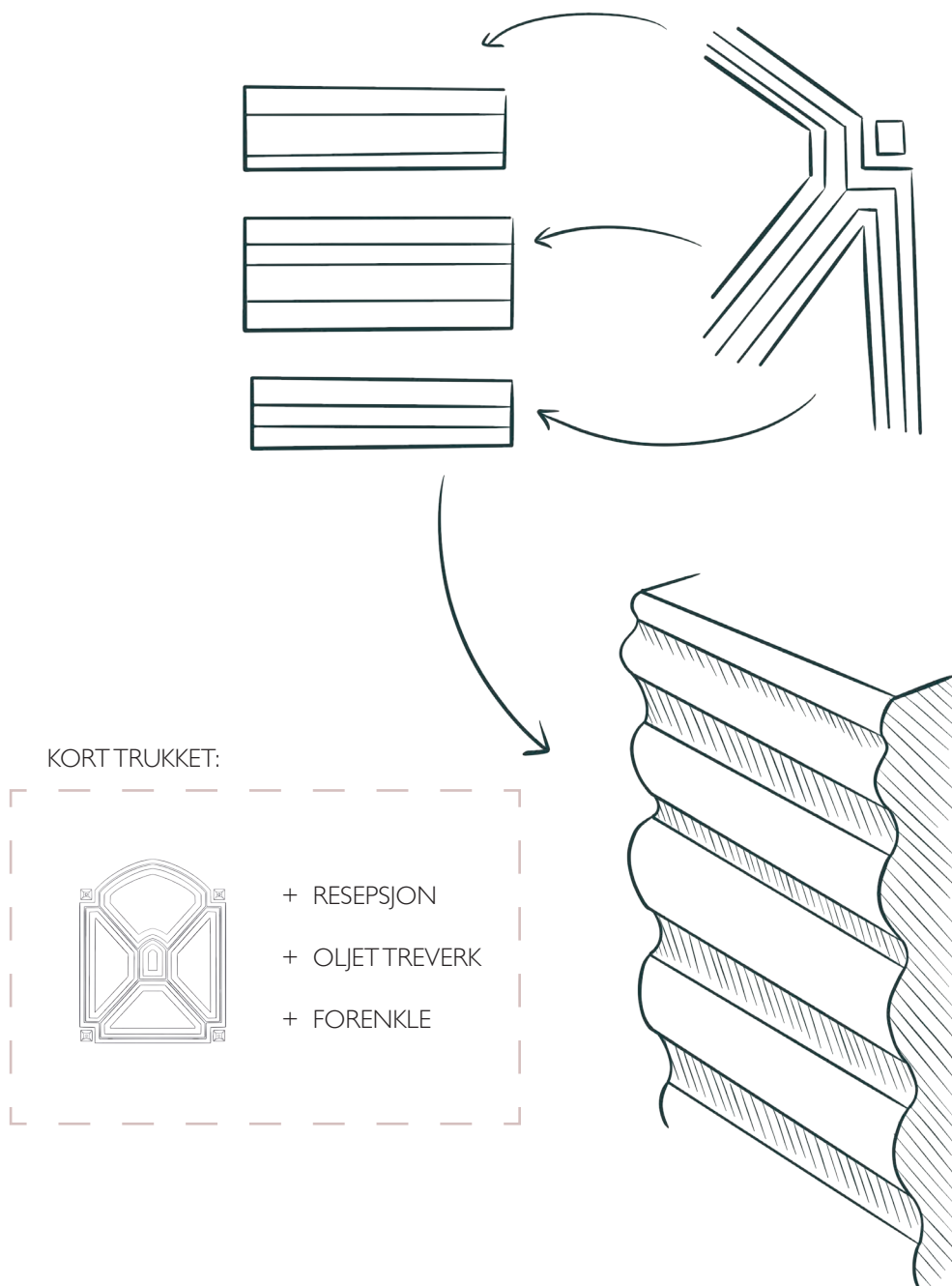
Det nye kort-designet,
med adressedekst og gatenummer hentet fra arkivtegnene.

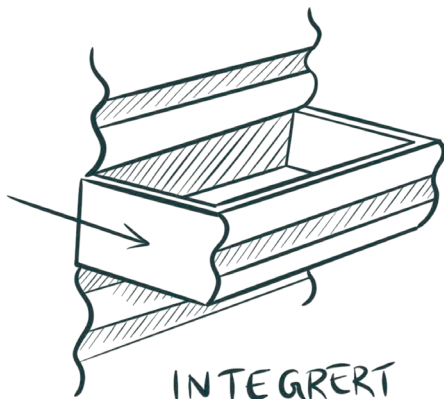
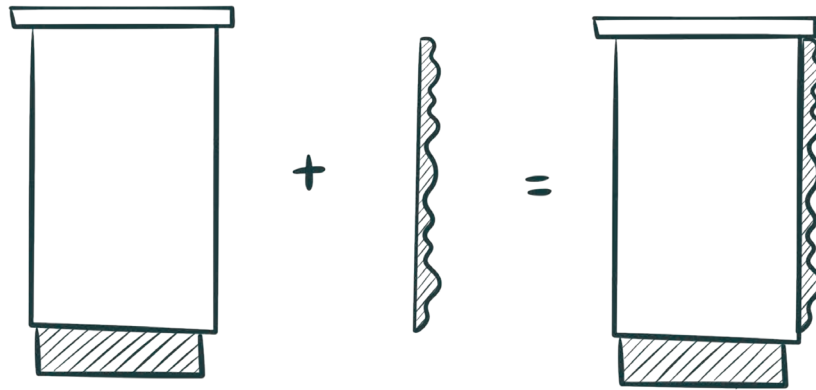
8.4 VERSJON 2

RESULTATER

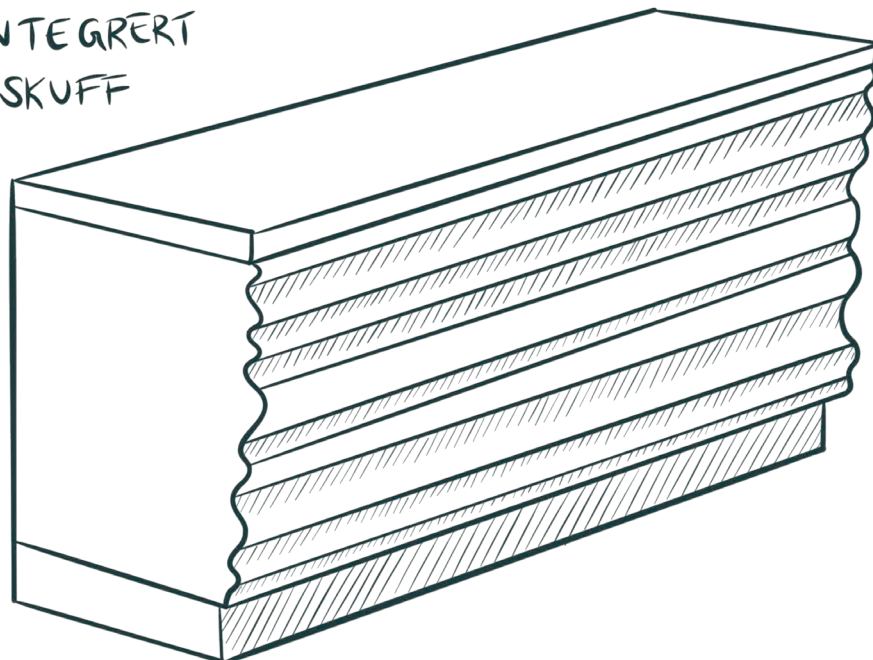
Videre vises det her noen av de skissene og ideene som ble produsert gjennom å benytte Versjon 2 av Ideutvikling som metode.

Ved å studere rytmene i ornamentet i rammen rundt motivet, oppsto et ønske om å undersøke disse nærmere. Rytmene ble overført til et nytt system, hvor formen ble rendyrket til kun å uttrykke bølgene i treverket. Dette dannet grunnlaget for videre bearbeiding, hvor motivet ble utviklet til et frontpanel på resepsjonsdisken, plassert foran den bevarte bokhyllen.



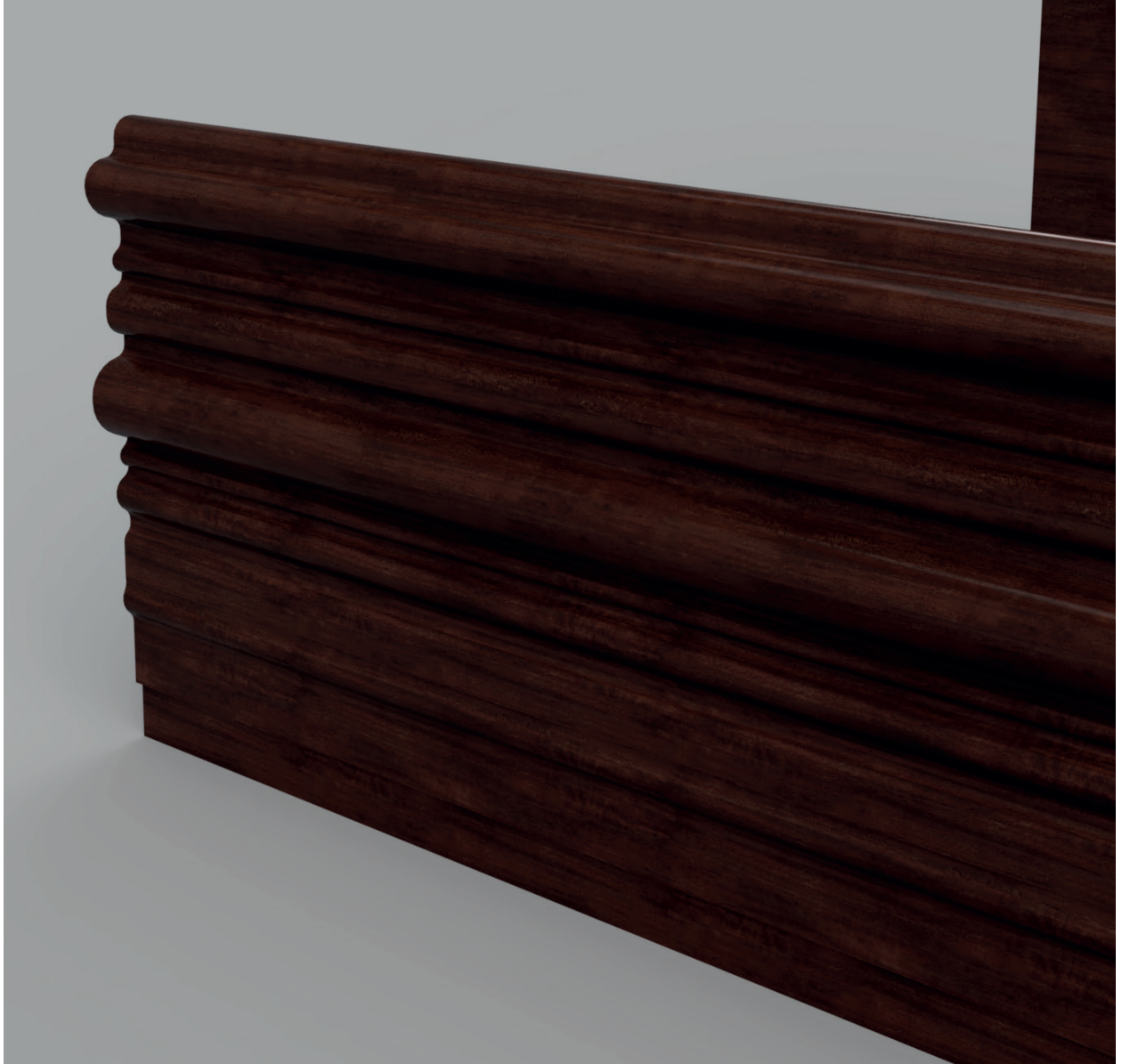


INTEGRERT
SKUFF

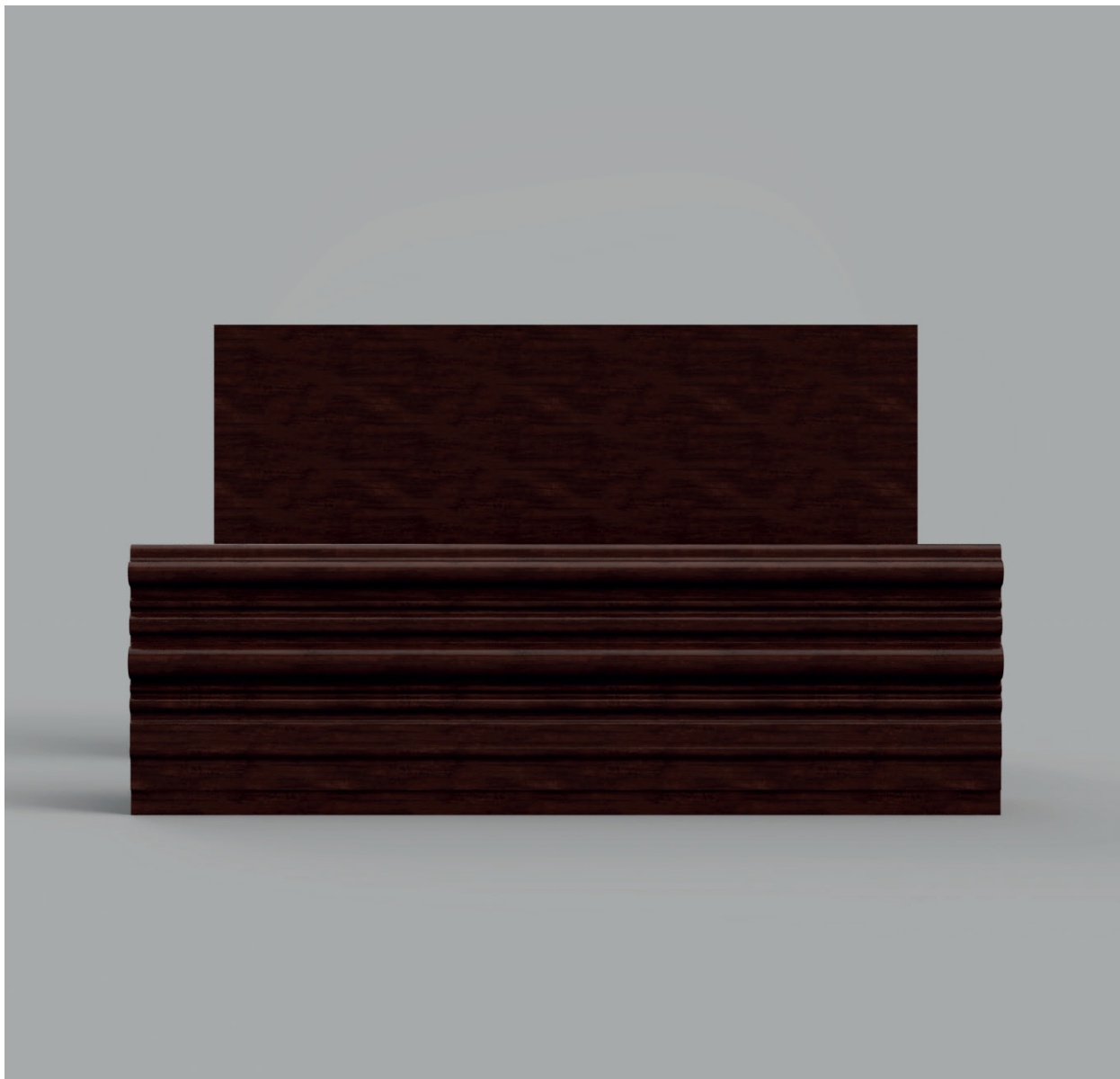


8.4 VERSJON 2

3D modell

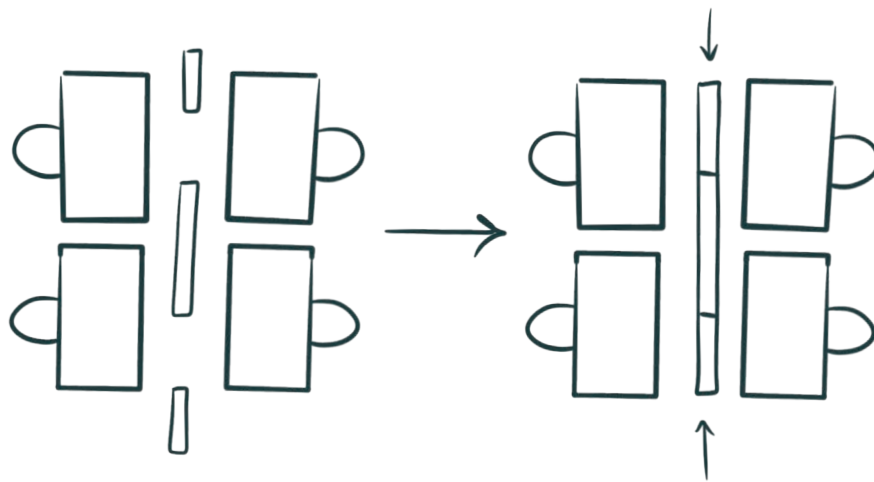


Her er resepsjonsdisken modellert til å stå foran den bevarte reolen i 1.etasje

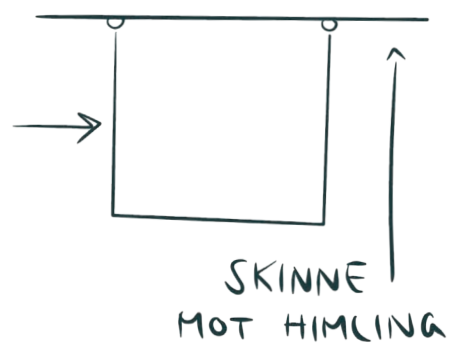
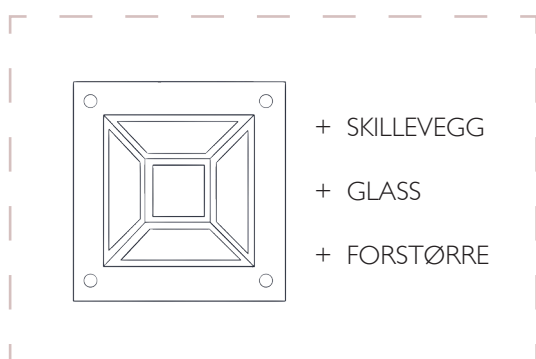


8.4 VERSJON 2

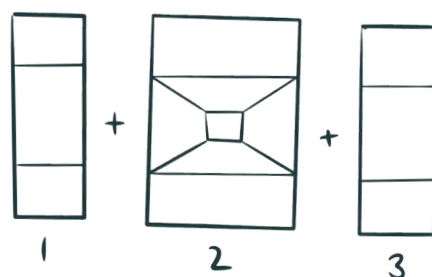
Ved å oversette motivet til en forstørret skala, er det utviklet et forslag til skillevegg. Skilleveggen er videre tenkt oppdelt i tre paneler som samlet danner et helhetlig ornament, samtidig som de kan fungere som fleksible elementer mellom arbeidsbord. Ved å montere panelene på hjul eller i takskinne, kan brukerne enkelt åpne eller lukke rommet etter behov.

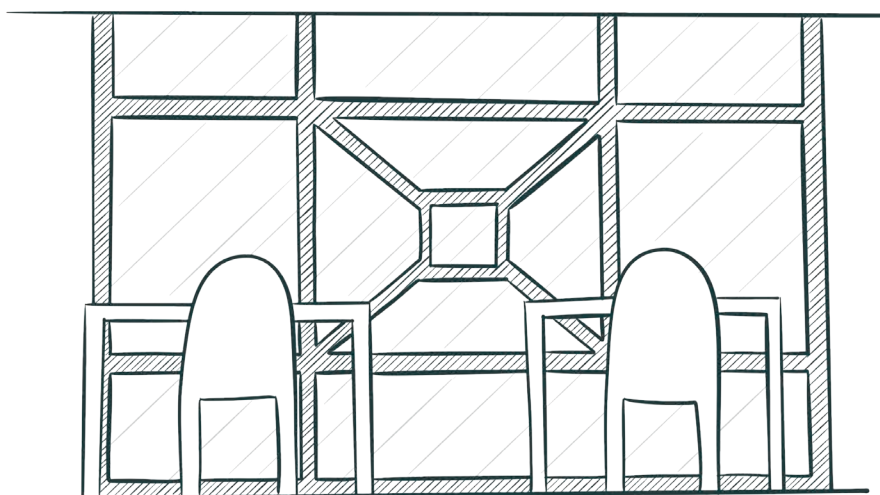
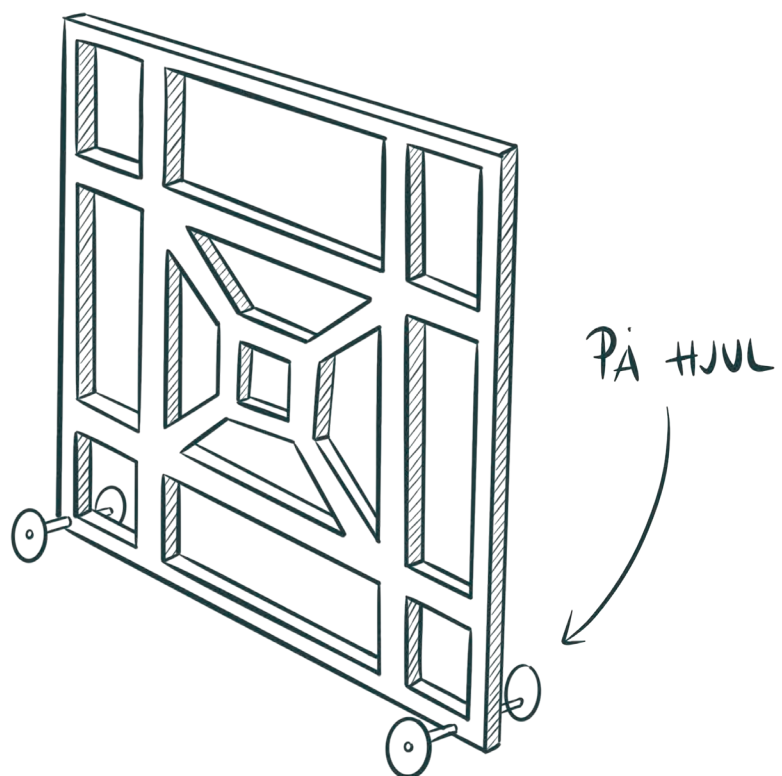


KORT TRUKKET:



DELE OPP I
PANELER





SKILLEVEGG MELLOM
ARBEIDSSONER OVERFOR
HVERANDRE

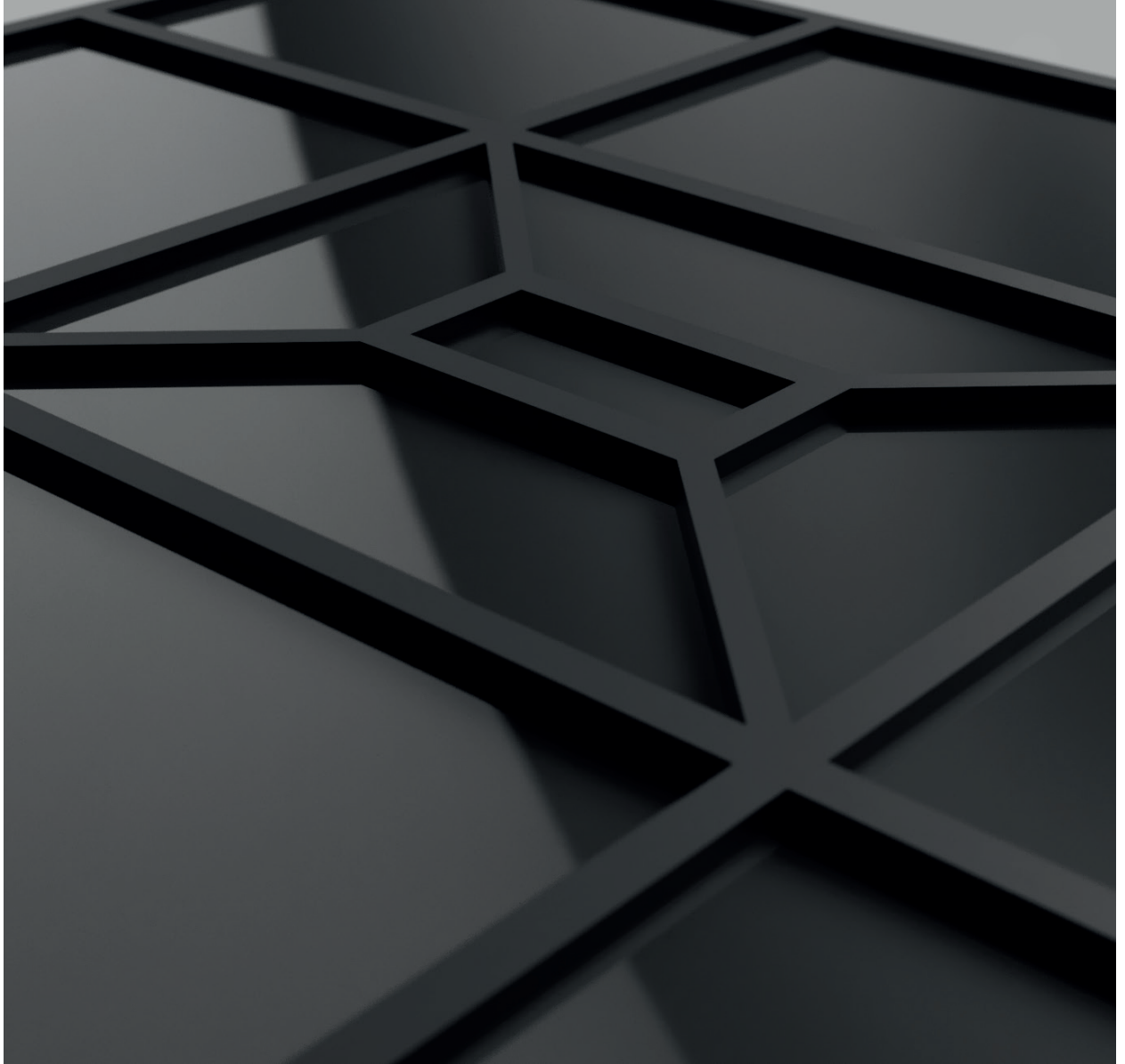
↑

The text is in all caps. An upward-pointing arrow is to the left of the text.

8.4 VERSJON 2



3D modell

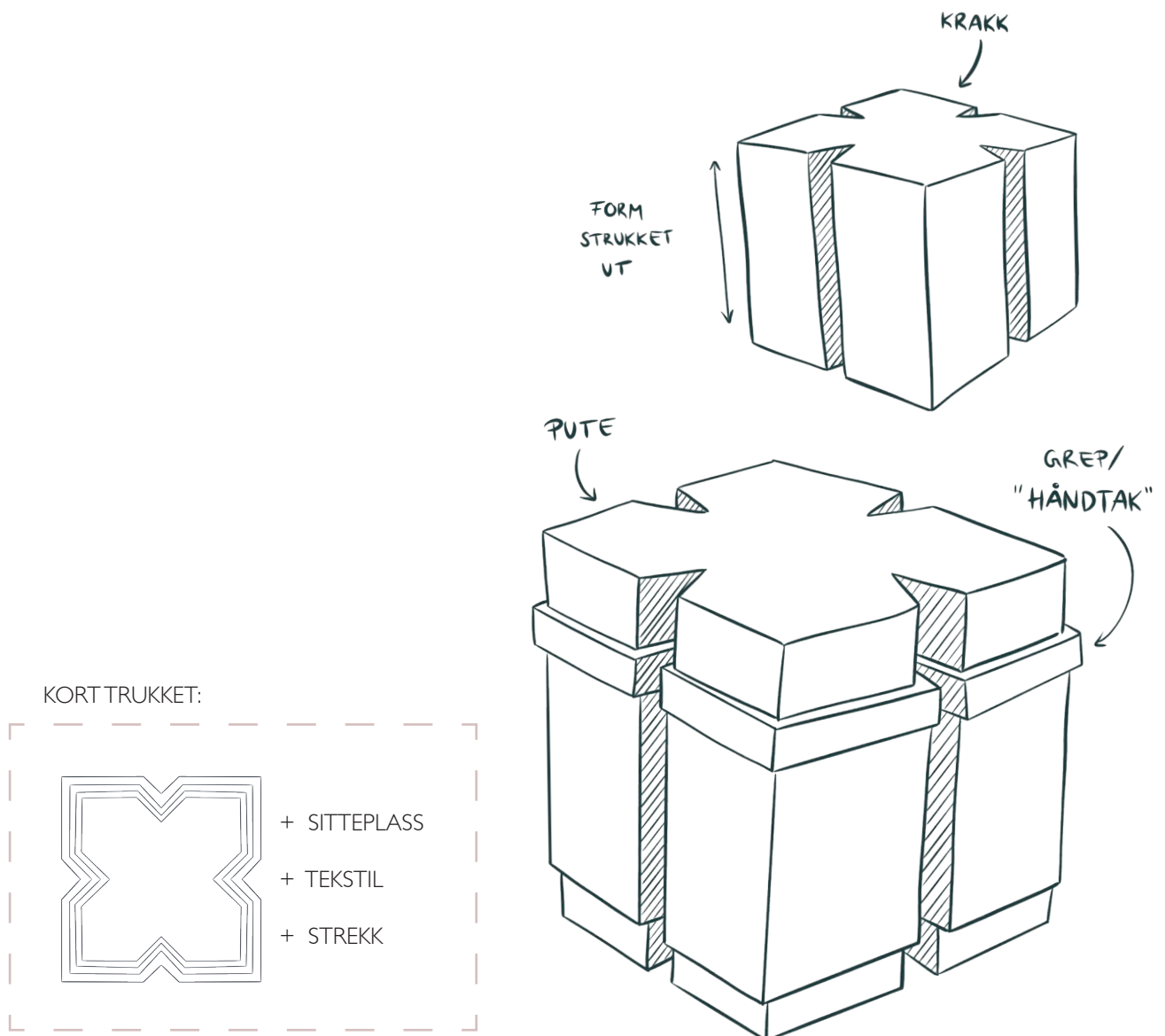


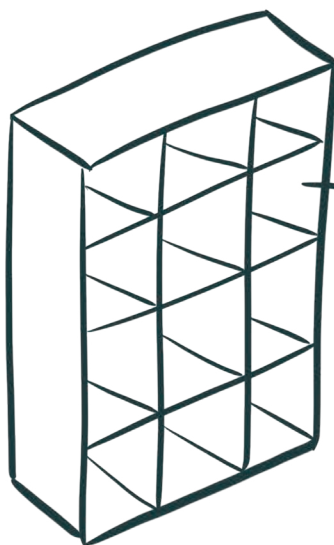
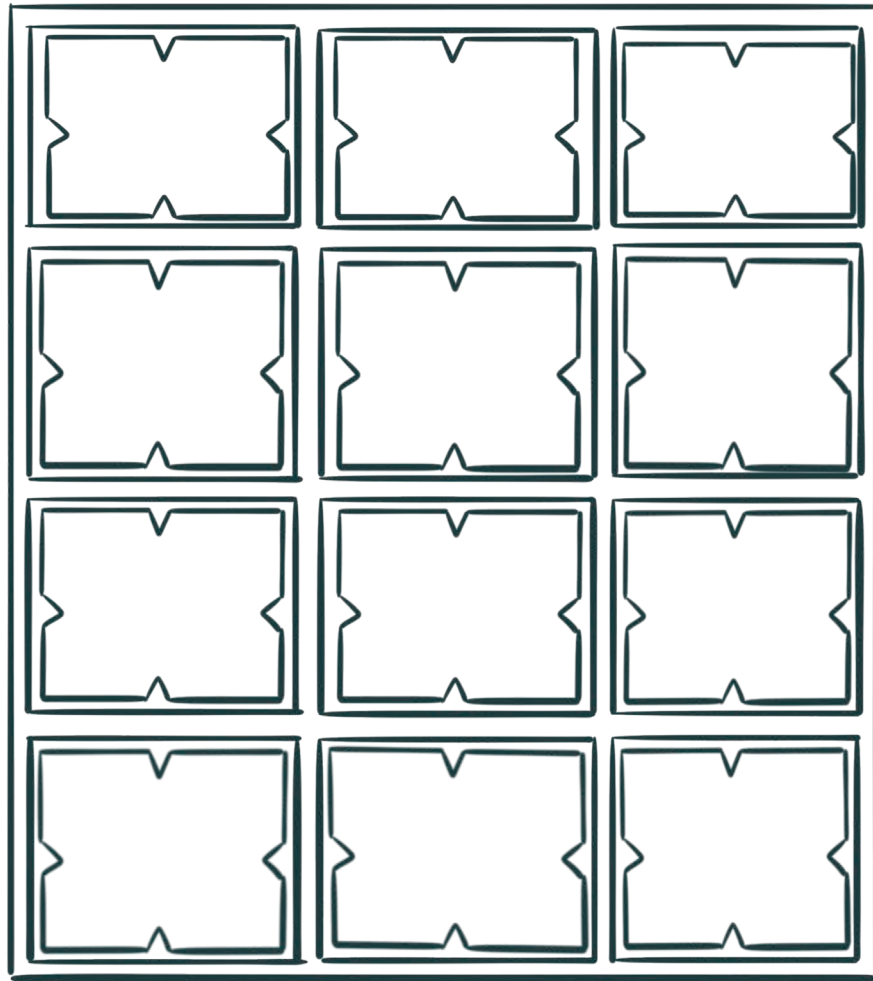
Glassfelt rammet inn i lakkert metall.

8.4 VERSJON 2

Motivet er her strukket ut til en tredimensjonal form.

Funksjonelt vil formen fungere som krakk, som kan oppbevares i en plassbygd hylle. Plassert i den sosiale sonen har man da tilgang på ekstra sitteplasser ved behov, men når disse ikke er i bruk har man en dekorativ og akustisk vegg.

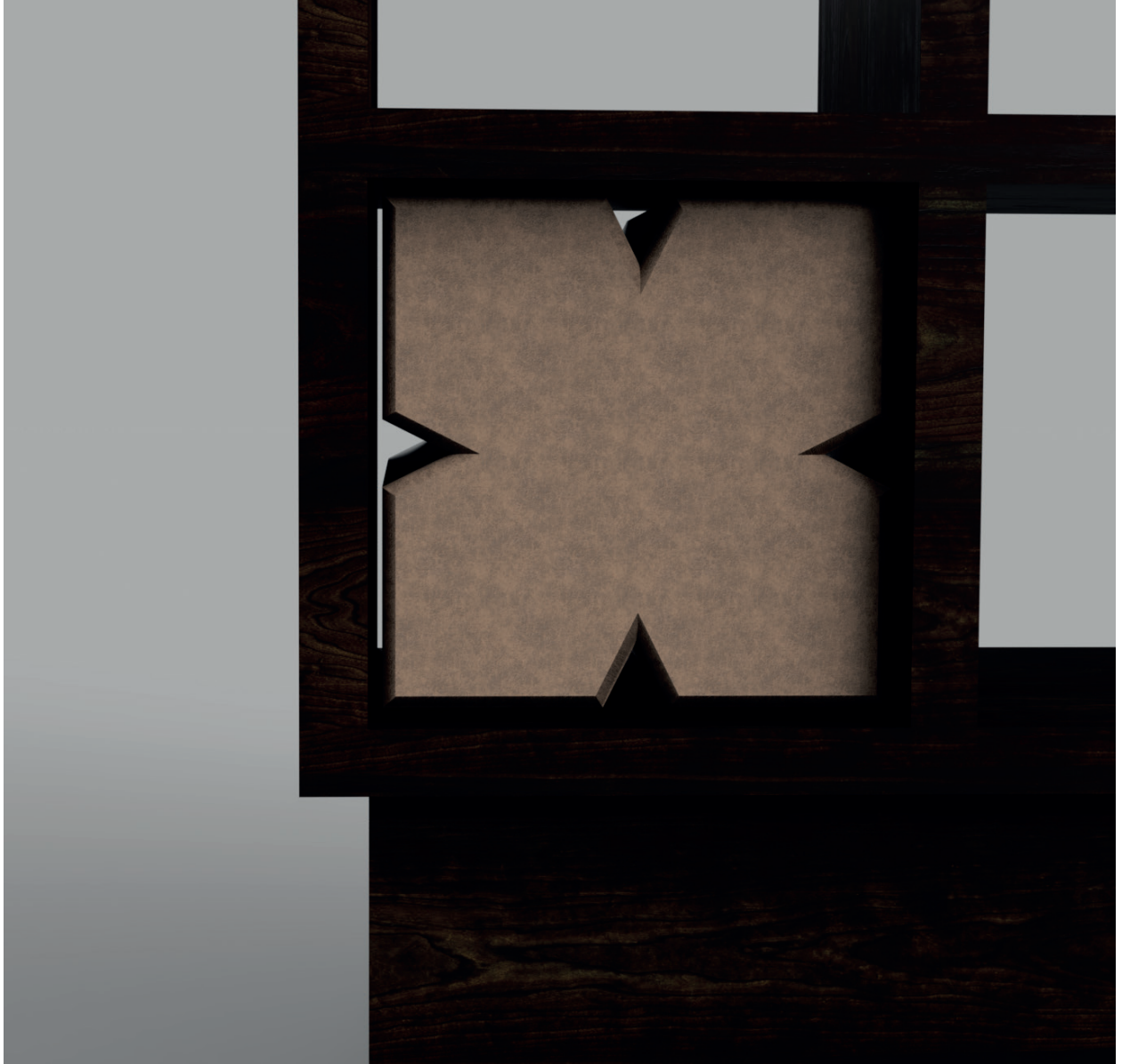




FLEKSIBLE SITTEPLASSER:
KAN RYDDES BORT I
HYLLE, DER DE FUNGERER
SOM DEKORATIVT OG
AKUSTISK ELEMENT NÅR
DE IKKE ER I BRUK



8.4 VERSJON 2



Krakkene har puter kledd i tekstil, som står i kontrast til hyllen i oljet treverk.

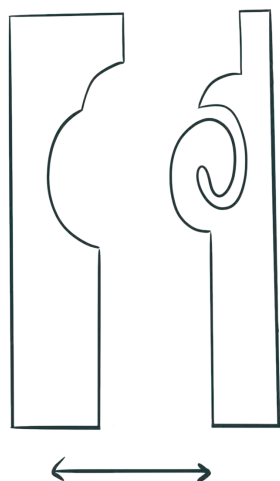


Hyllen har her plass til 20 krakker.

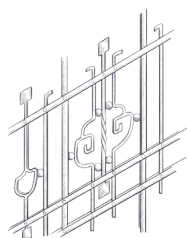
8.4 VERSJON 2

Her er det hentet ut deler av motivet.

Ved å dele dem opp fungerer også det negative rommet som oppstår som dekorativt element.



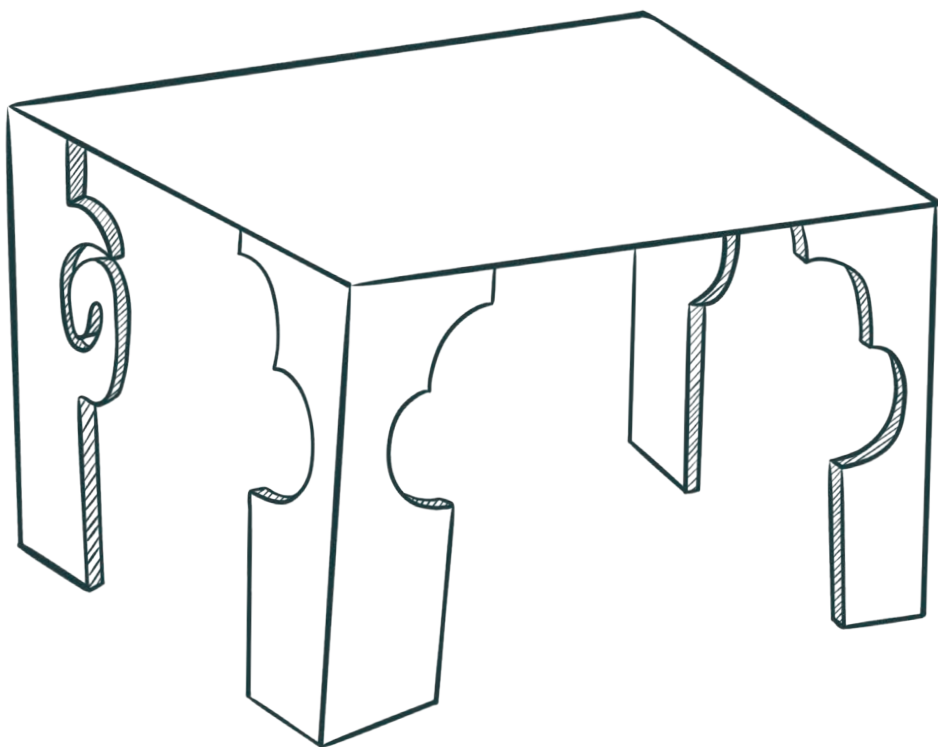
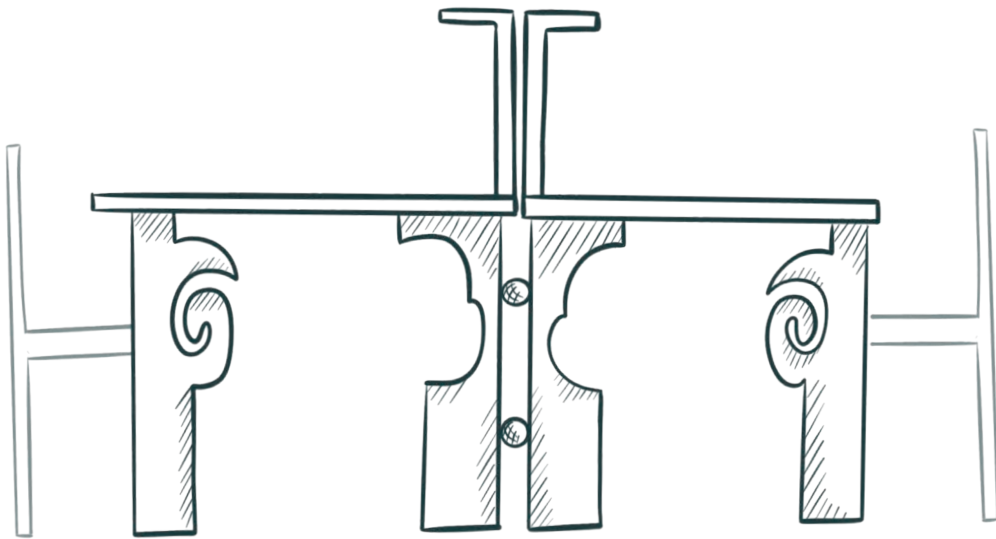
KORT TRUKKET:



+ BORD

+ OLJET TREVERK

+ TREKK FRA



8.4 VERSJON 2



Ideen om å bruke negativt rom som dekorativt element ble videre utviklet. Her er det brukt i et møtebord, hvor det negative rommet i midten er tenkt som tilgangspunkt for ledninger og kabler.

Videre bearbeiding tenkes å være at man legger til en tilsvarende form i midten som "lokk" for å skjule disse ledningene og kablene.

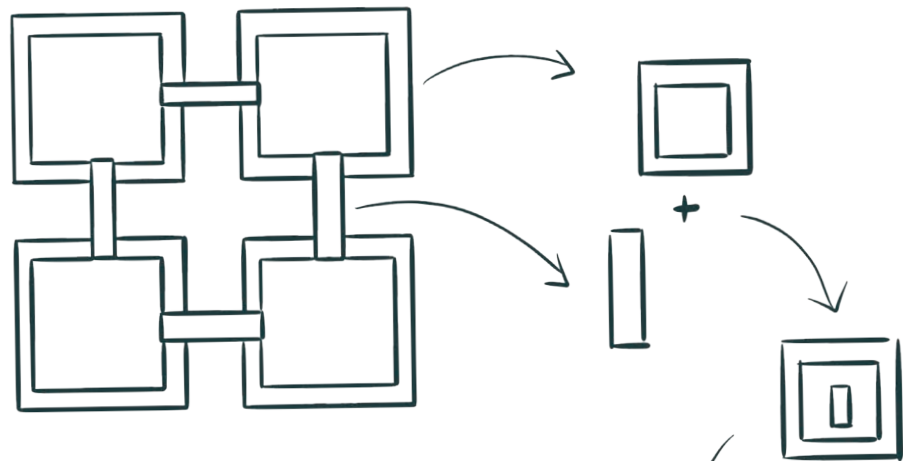


Nærbilde av negativt rom

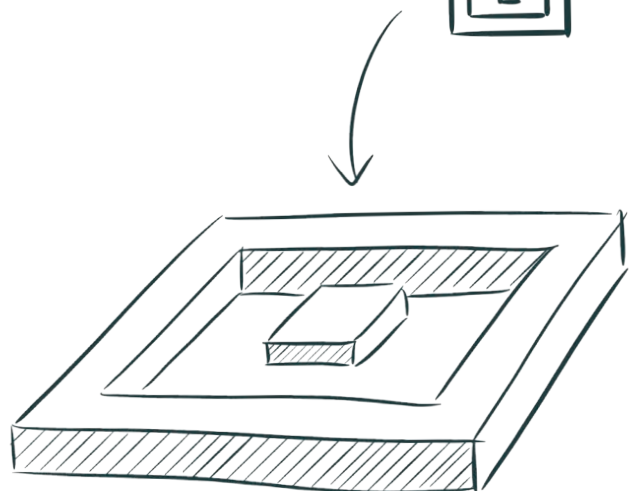
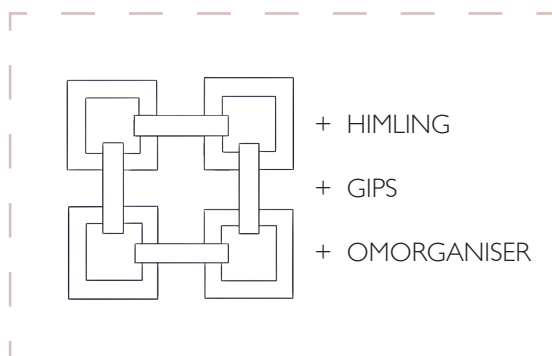
8.4 VERSJON 2

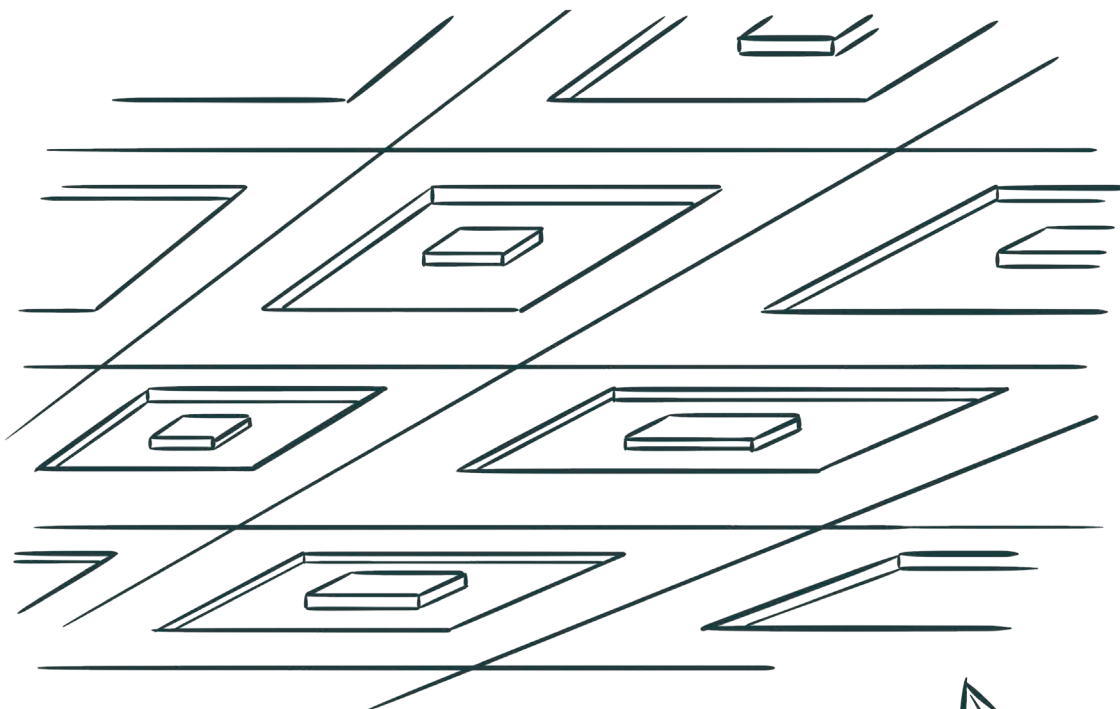
Motivet er her strukket ut til en tredimensjonal form.

Funksjonelt vil formen fungere som krakk, som kan oppbevares i en plassbygd hylle. Plassert i den sosiale sonen har man da tilgang på ekstra sitteplasser ved behov, men når disse ikke er i bruk har man en dekorativ og akustisk vegg.

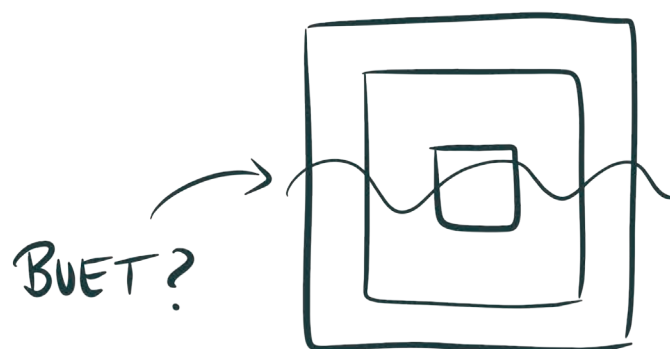


KORT TRUKKET:



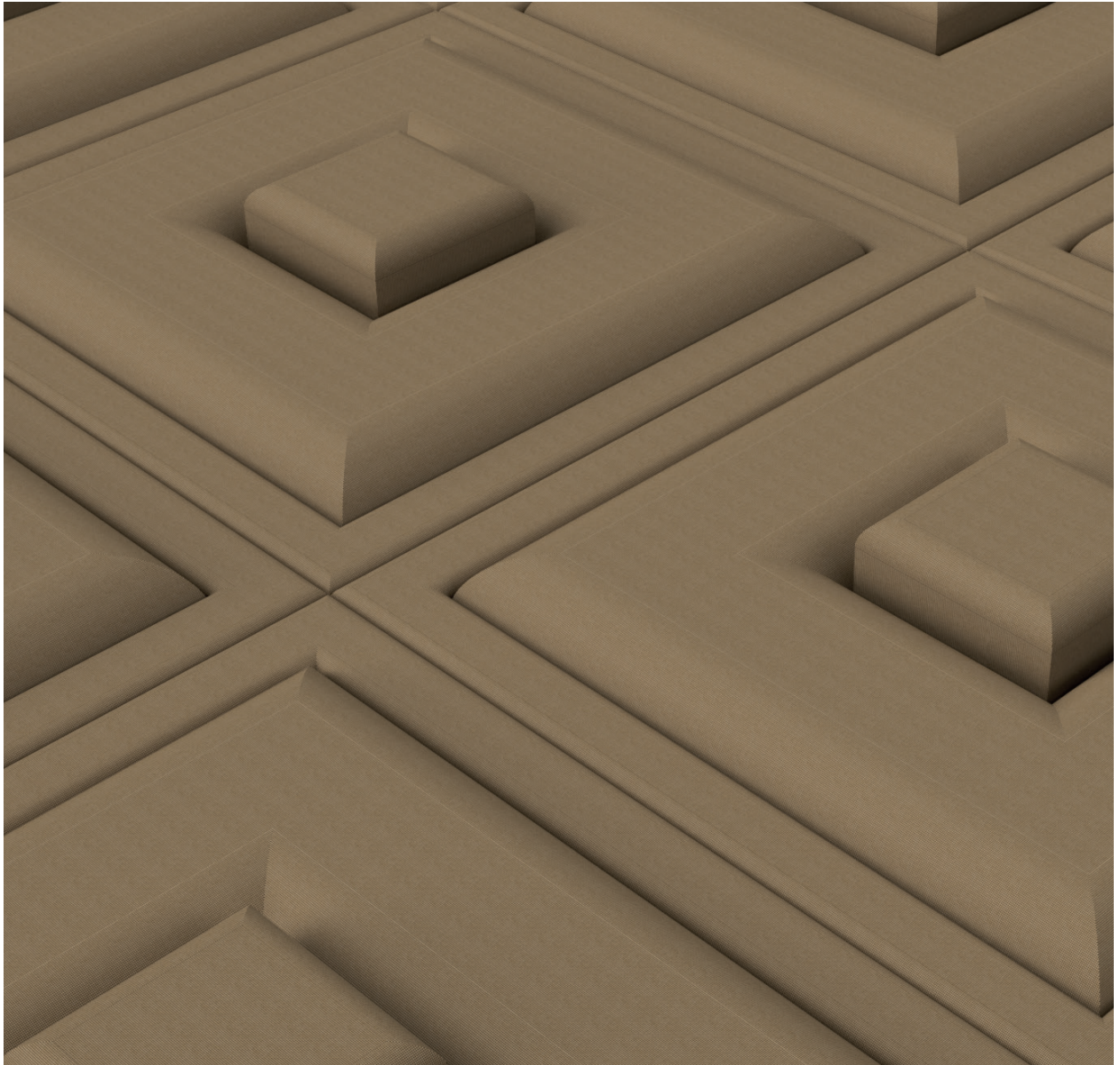


PLATER SOM KAN SETTES
INN I EKSISTERENDE
SYSTEMHIMLING

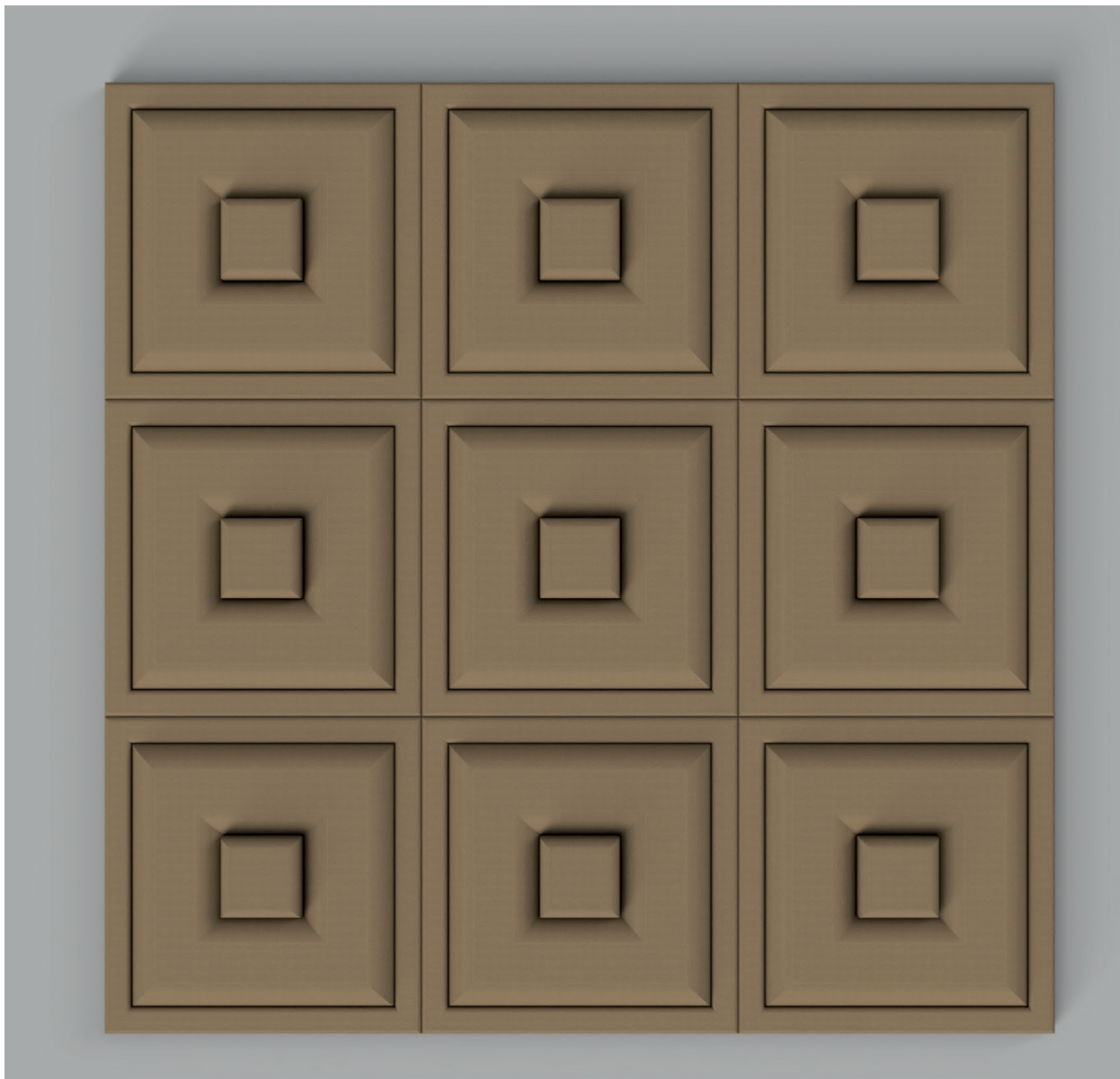


BUET?

8.4 VERSJON 2



Platene kan produseres i et lydabsorberende materiale, for eksempel steinull, og være måltilpasset den eksisterende systemhimlingen (dagens plater er på 600x600mm)



Platene vil danne et mønster når de er satt i system, og bidra til den totale opplevelsen av rommet.

8.5 ERFARINGER OG KONKLUSJON

Arbeidet med både utviklingen av metoden og anvendelsen av den har vært avgjørende for prosjektet. Bruken av metoden åpnet for kreativ nyskapning, noe som også var dens opprinnelige intensjon.

Utviklingen av en første versjon var viktig for å avdekke behovet for en videreutviklet versjon 2. Det ble også erfart at skissene som ble produsert gjennom metoden i seg selv fungerte som nye inspirasjonskilder.

Metoden har dermed vist seg å støtte en prosess som ikke er rigid eller låst til det innsamlede materialet, men som i stedet legger til rette for nytenkning og kreativ utfoldelse.

8.6 POTENSIALE FOR VIDEREUTVIKLING

Metoden viser et tydelig potensial utover dette prosjektet. Gjennom utviklingen av ulike versjoner demonstreres det hvordan metoden kan tilpasses ved å implementere prosjektspesifikke data, og dermed skreddersys til å fungere for ulike typer prosjekter.

Videre er det særlig interessant å utforske metodens anvendelse i gruppesammenheng. Et sentralt spørsmål er hvorvidt metoden kan bidra til å styrke estetisk og kreativt samspill i kollektive, skapende prosesser, der flere aktører sammen arbeider frem formmessige løsninger.

På lengre sikt, og etter ytterligere testing og utprøving med brukere, som designere, interiørarkitekter og andre formgivere, fremstår det som relevant å vurdere utviklingen av en digital versjon av metoden. En slik videreføring kan senke terskelen for bruk, gjøre metoden mer intuitiv og samtidig forenkle implementeringen av prosjektspesifikke data.

9. DESIGNFORSLAG

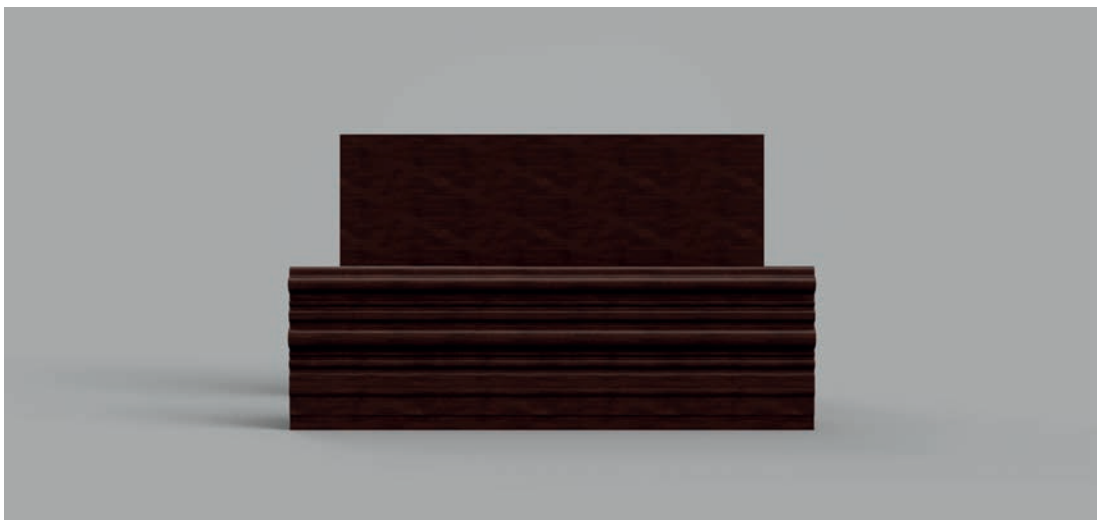
- 9.1 Strategi
- 9.2 Resepsjon
- 9.3 Sosial Sone
- 9.4 Arbeidsplass
- 9.5 Prosjektrom

9.1 STRATEGI

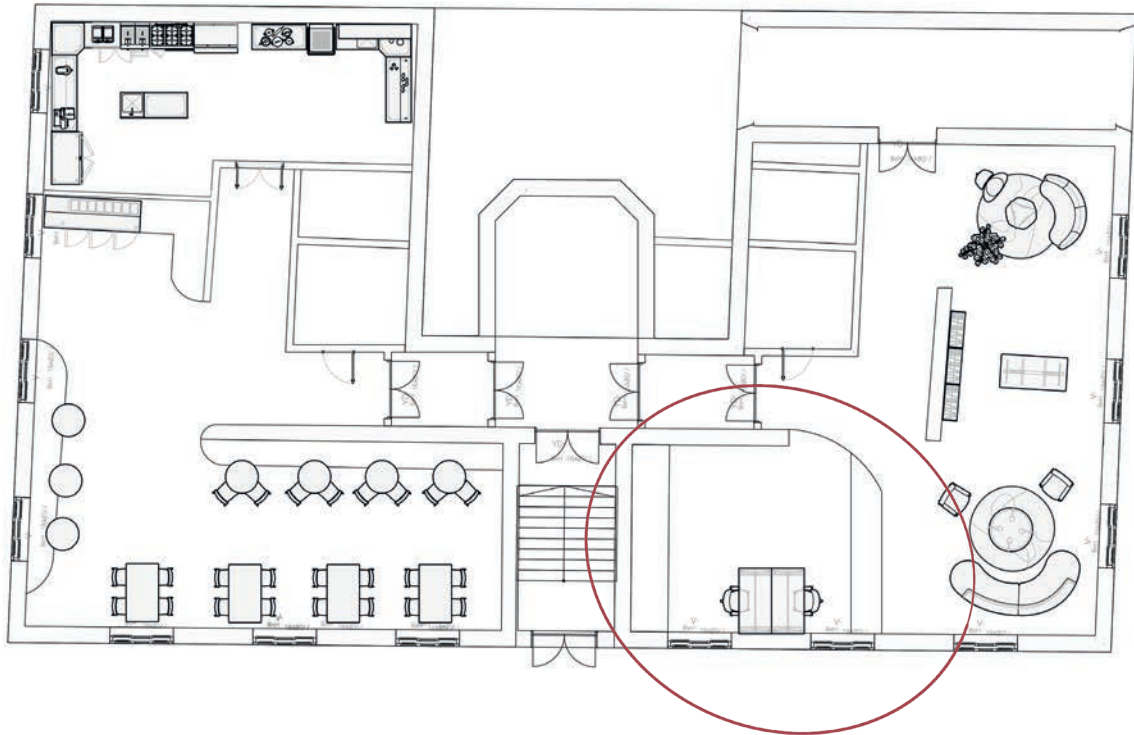
I designforslaget er det lagt vekt på å synliggjøre hvordan de ulike spesialdesignede elementene kan integreres i prosjektet, og hvilke romlige sammenhenger de inngår i. Fremfor å presentere en fullstendig gjennomarbeidet løsning for hele bygget, er fokuset rettet mot strategiske plasseringer og samspillet mellom elementene og omgivelsene.

Dette formidles gjennom selekterte utsnitt, som tar utgangspunkt i romplanen utviklet i det tidligere mulighetsstudiet. Utsnittene fungerer som nedslagspunkter som tydeliggjør kontekst, skala og bruk, og bidrar til en bedre forståelse av hvordan de foreslåtte tiltakene påvirker helheten.

Gjennom disse utsnittene vil også den foreslåtte farge- og materialpaletten komme til uttrykk, og synliggjøre hvordan taktile og visuelle kvaliteter understøtter de romlige grepene og den overordnede designintensjonen.



9.2 RESEPSJON



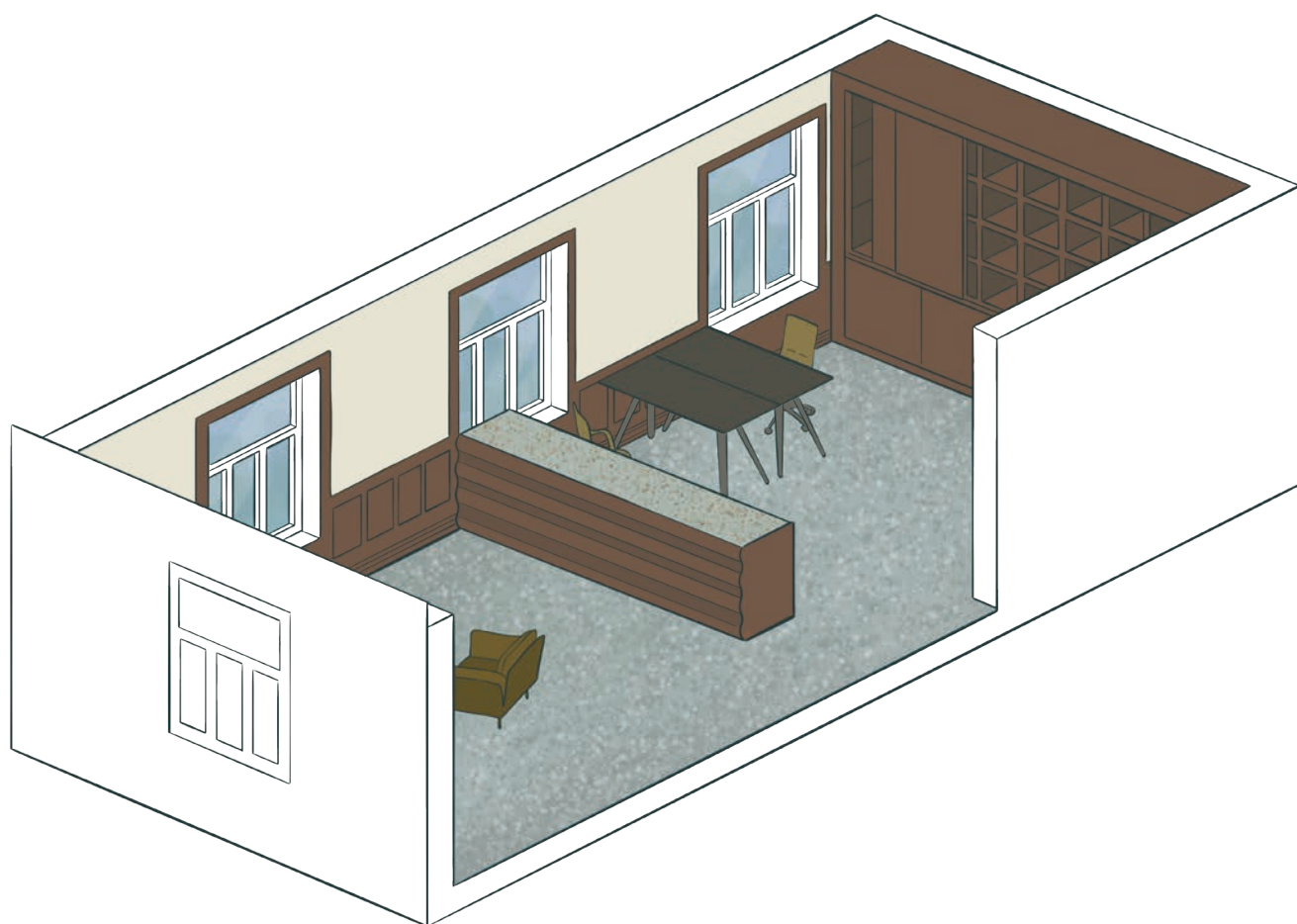
I 1. etasje presenteres et forslag til utforming av resepsjonsområdet (markert). Det er foreslått en spesialdesignet resepsjonsdisk som spiller sammen med den bevarte reolen og bidrar til å forsterke rommets identitet.

Resepsjonen er utformet som en åpen og inkluderende velkomstsone, med tydelige forbindelser til den sosiale sonen og garderoben. Den er tilgjengelig både fra hovedinngangen og fra inngang med universell utforming, noe som sikrer god flyt og likeverdig tilgjengelighet for alle brukere.

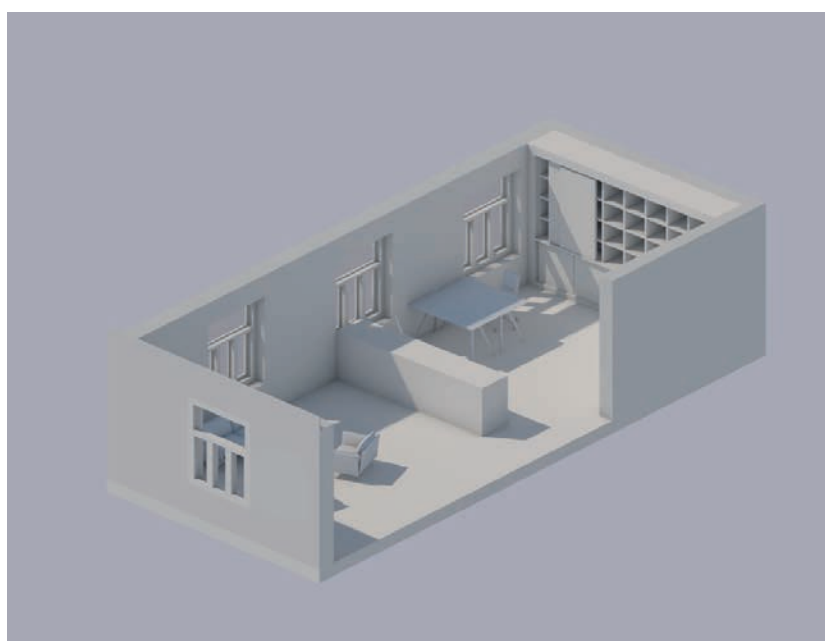


Utsnitt av området der den spesialdesignede resepsjonsdisken er plassert.

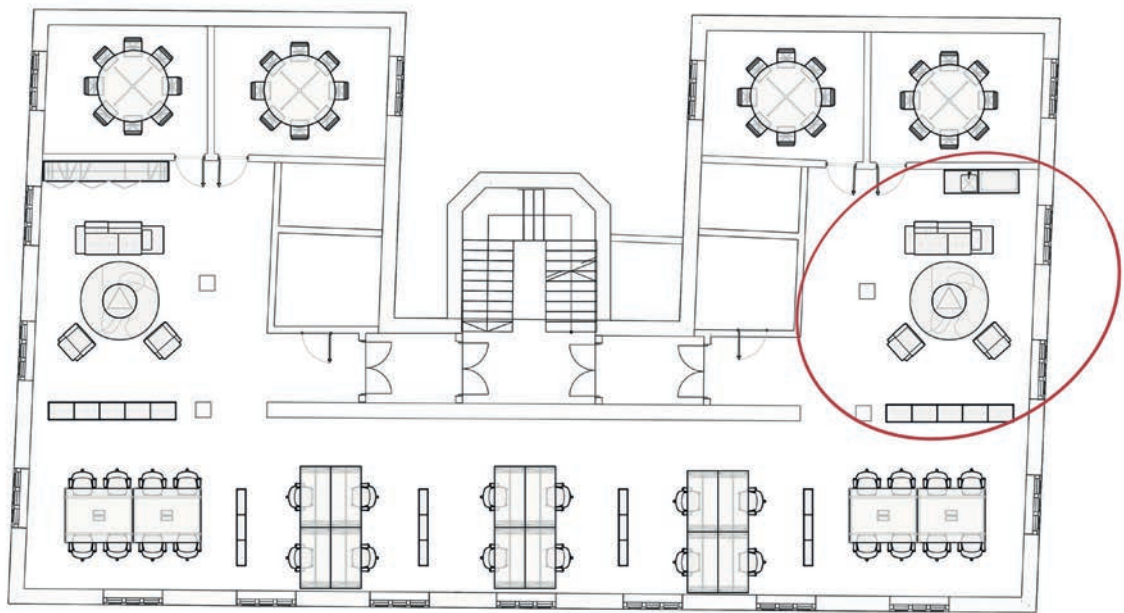
9.2 RESEPSJON



Aksonometrisk tegning av utsnitt, tilført materialitet fra farge- og materialpaletten.

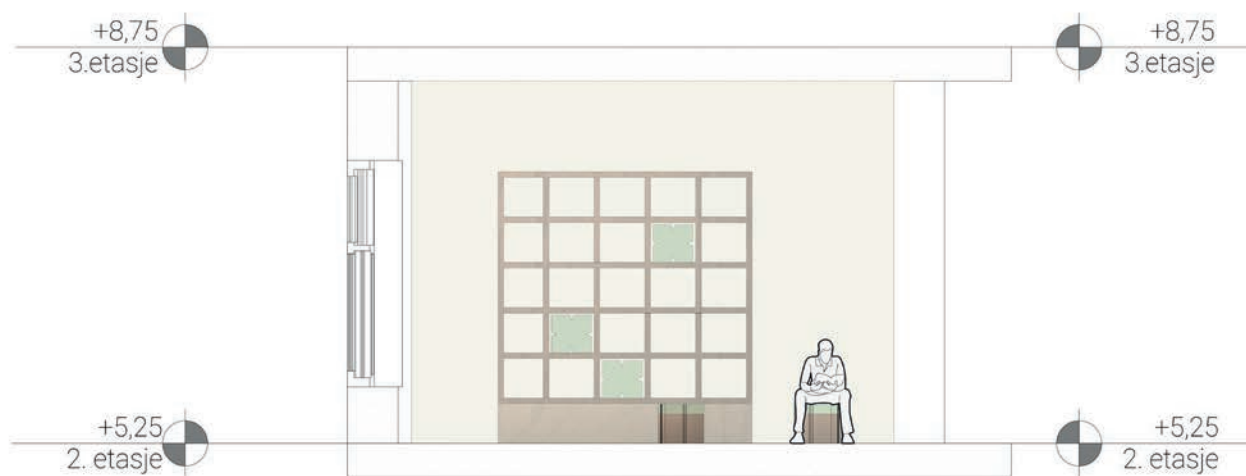


9.3 SOSIAL SONE



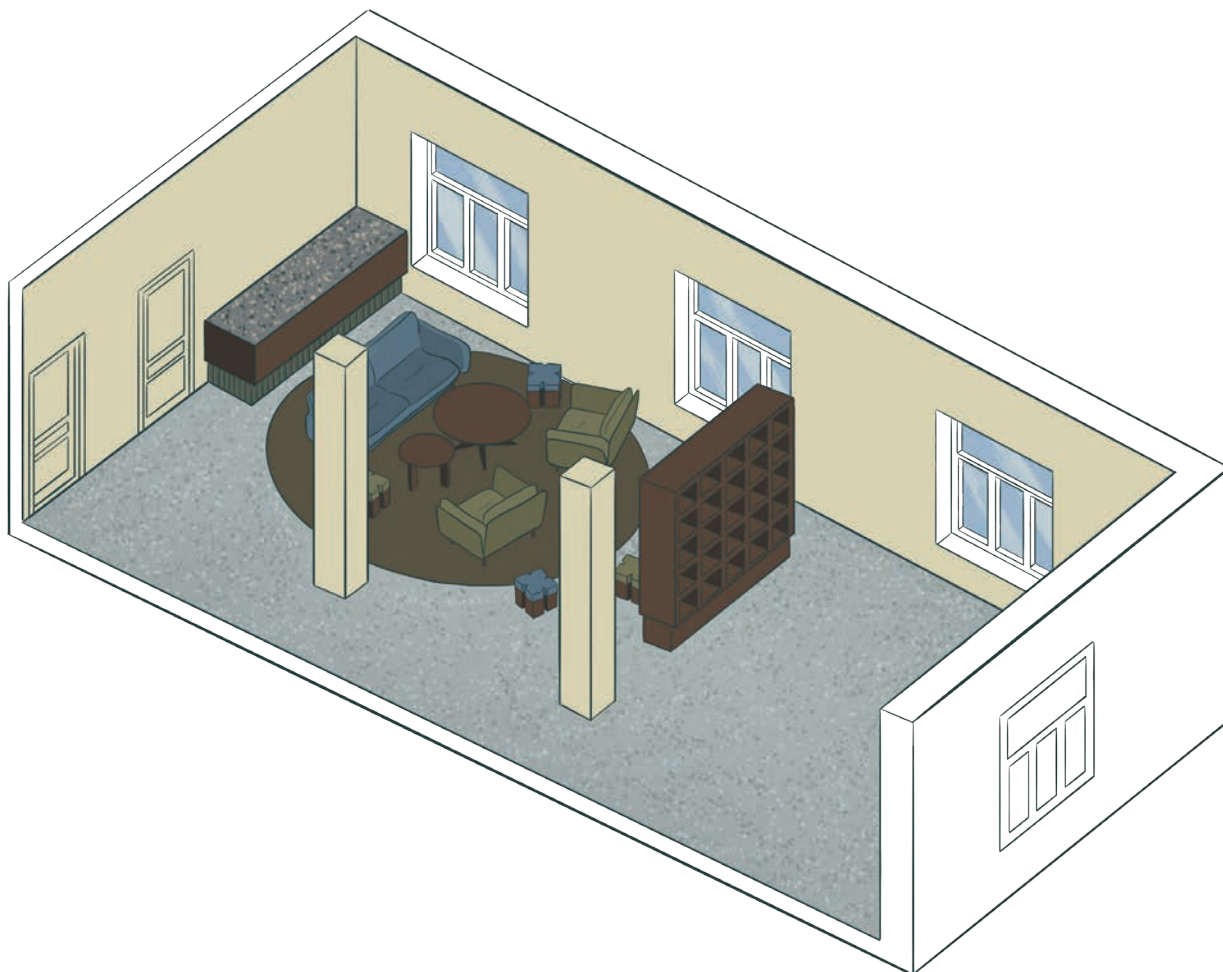
Den sosiale sonen er vist i 2. etasje. Her er den fleksible hyllen med krakker plassert, og i tegningen er det illustrert et scenario der krakkene er i bruk.

Hyllen fungerer både som romdeler, oppbevaring og et dekorativt element i rommet.

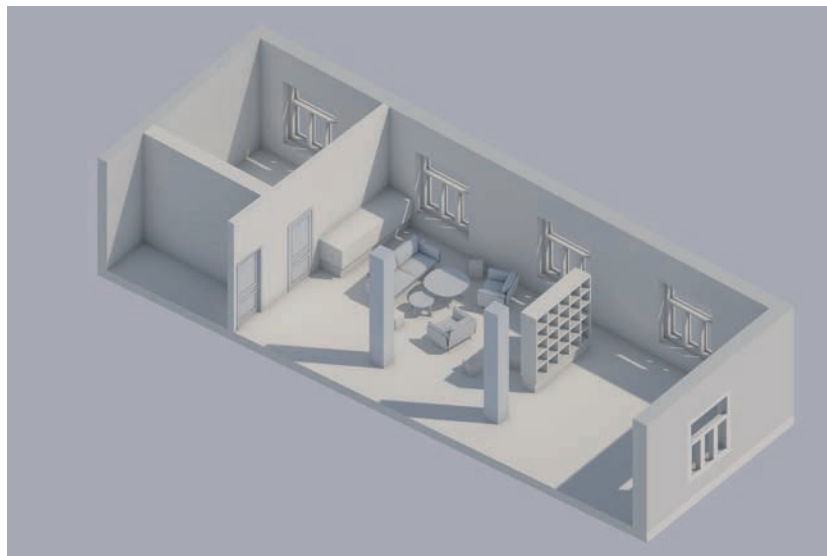
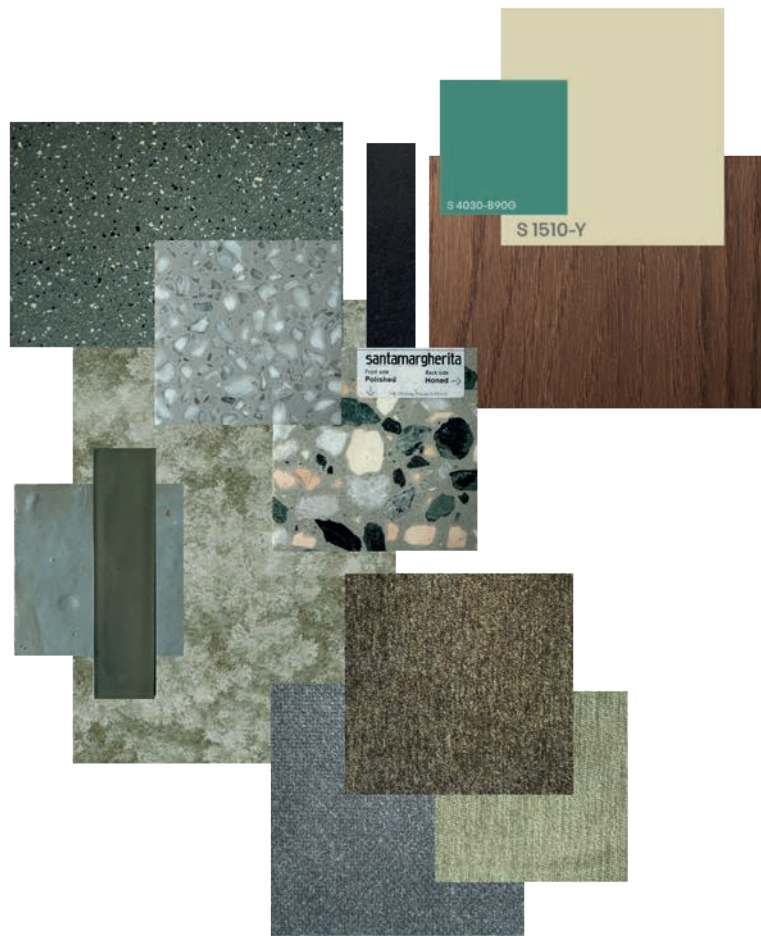


Krakkene er tegnet inn med puter kledd i grønt tekstil, og base i brun-oljet treverk.

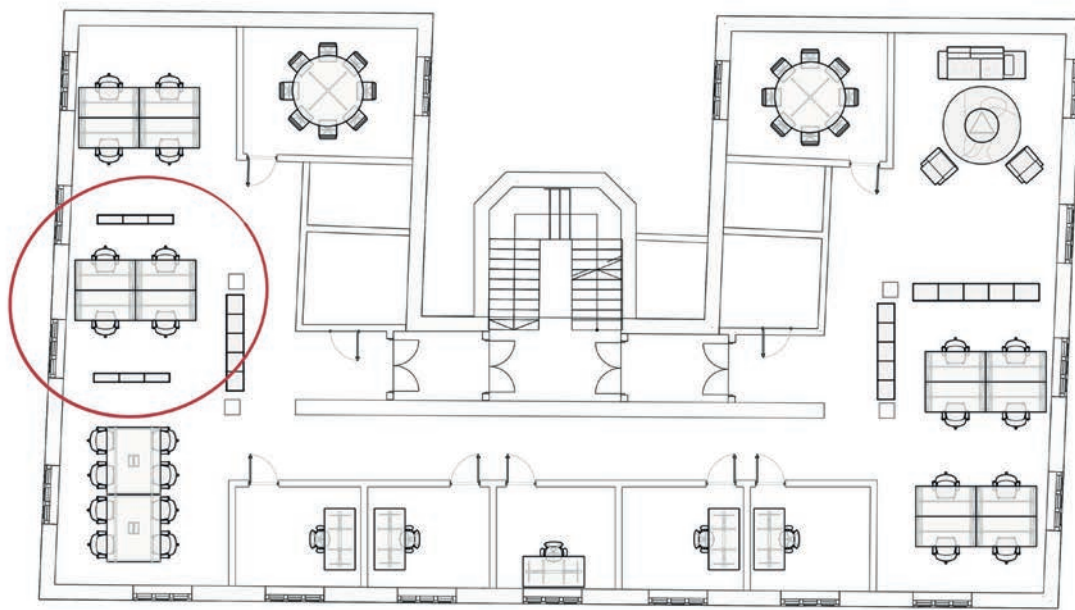
9.3 SOSIAL SONE



Aksonometrisk tegning av utsnitt, tilført materialitet fra farge- og materialpaletten.

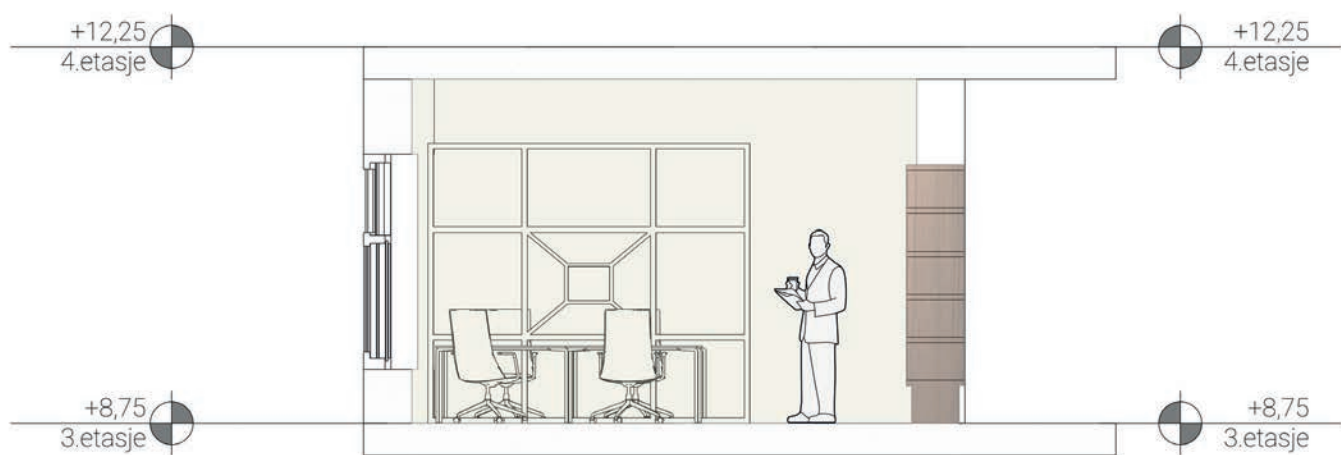
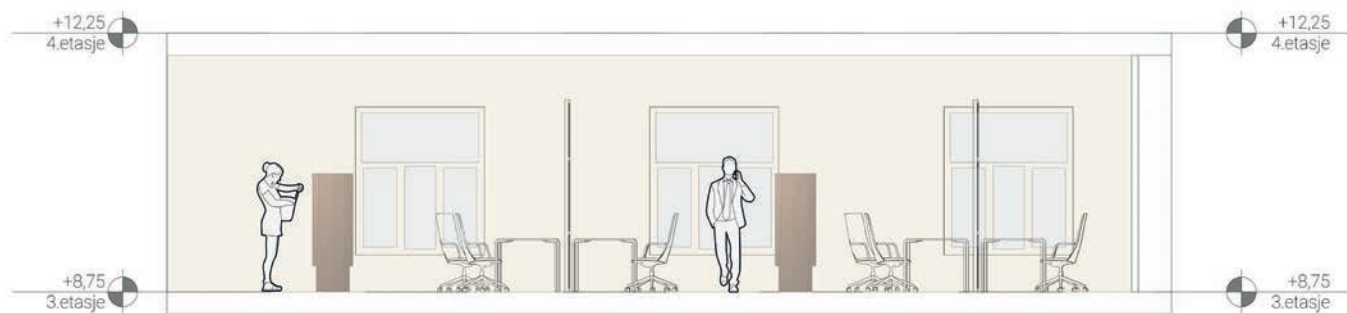


9.4 ARBEIDSPLOSS



Arbeidsplassene i 3. etasje er organisert i grupper på fire. Parvise skrivebord skilles med en spesialdesignet skillevegg i metall og glass, som gir en tydelig fysisk barriere samtidig som den slipper lys videre inn i lokalet.

Arbeidsgruppene adskilles også av oppbevaringshyller, utformet i samme stil og materialitet som krakke-hyllen i den sosiale sonen.

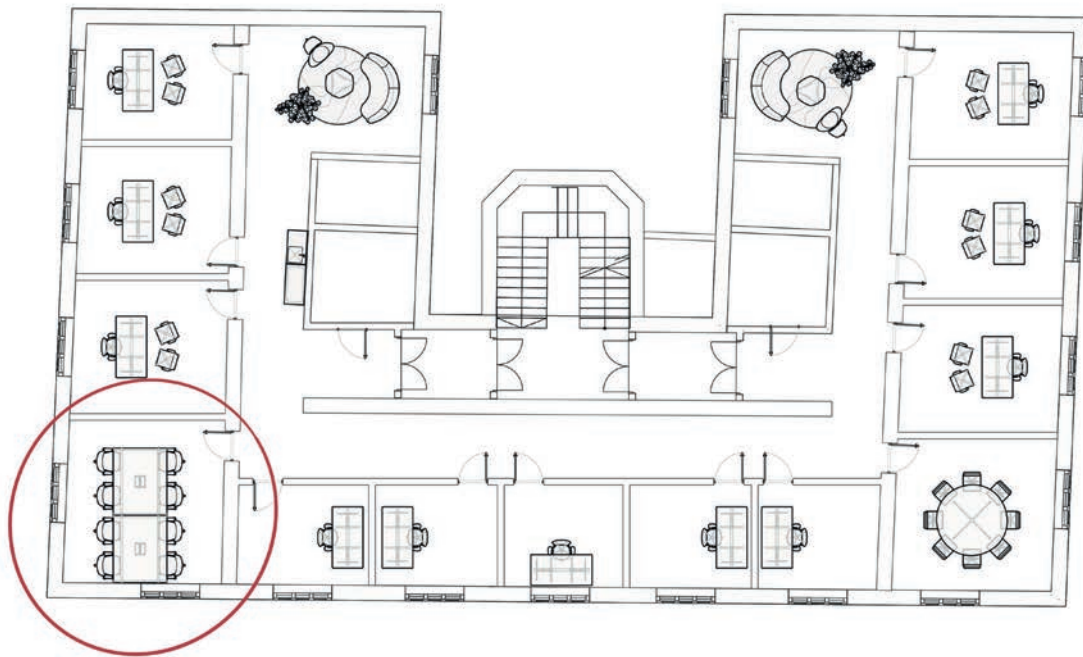


9.4 ARBEIDSPASS



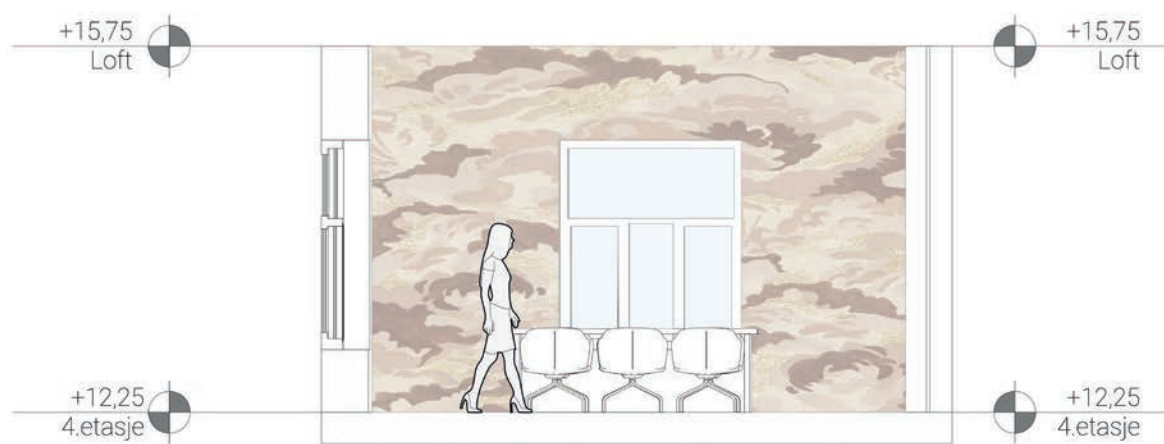
Aksonometrisk tegning av utsnitt, tilført materialitet fra farge- og materialpaletten.

9.5 PROSJEKTROM

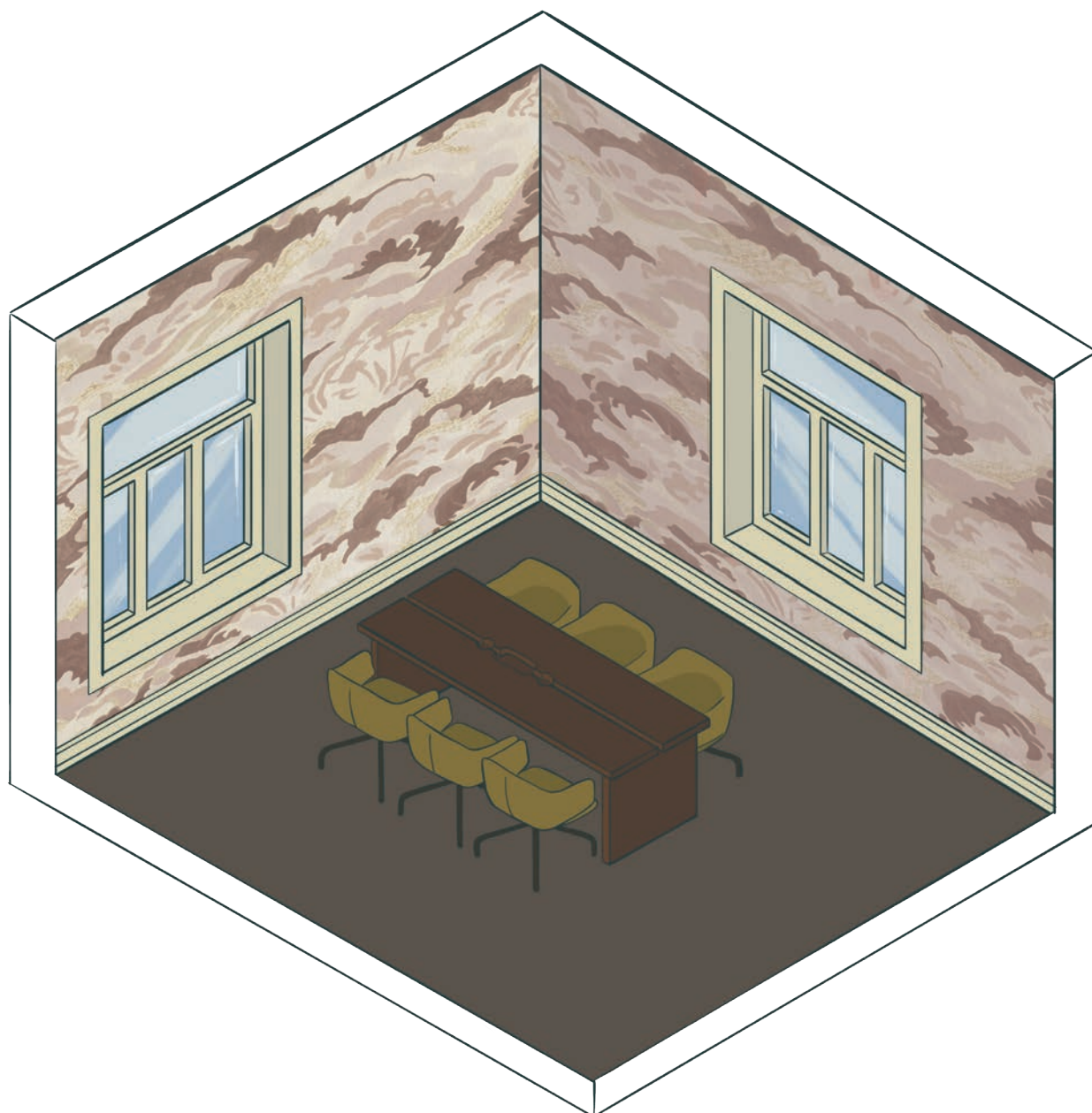


I 4. etasje er det vist et prosjektrum med et spesialdesignet møtebord.

Veggene er kledd i tapet, og gulvet består av teppefliser. Rommet er enkelt møblert, og det er derfor gjort bevisste valg om mer detaljerte overflatebehandlinger for å tilføre rommet karakter og dybde.



9.5 PROSJEKTROM



Aksonometrisk tegning av utsnitt, tilført materialitet fra farge- og materialpaletten.

10. EVALUERING OG KONKLUSJON

- 10.1 Svar på problemstilling
- 10.2 Avsluttende refleksjoner
- 10.3 Takk til

10.1 SVAR PÅ PROBLEMSTILLING

I evalueringen av prosjektet som helhet besvares problemstillingen gjennom de tre etablerte delspørsmålene.

Først behandles identitet:

I dette prosjektet har det vært avgjørende å «DNA-teste» Rederhuset, som har fungert som situasjonsstudie og utgangspunkt. På samme måte som mennesker, har bygninger ofte en sammensatt “genetikk”, formet av ulike historiske lag og påvirkninger.

Formstudier av arkivtegninger har vært en sentral metode for å komme «under huden» på bygget, for å forstå dets historiske utvikling og avdekke kjernen i dets identitet. Denne innsikten har gjort det mulig å identifisere hvilke elementer og kvaliteter som er vesentlige å videreføre, og dermed etablere et tydelig grunnlag og en retning for den videre designutviklingen.

IDENTITET



Hvilke strategier kan brukes for å gjenkjenne og videreføre historiske arkitektoniske detaljer i nye romlige uttrykk?

Dette spørsmålet handler om hvordan designere kan analysere og tolke historiske elementer, som romlige rytmer, materialbruk, håndverkstradisjoner eller symbolske motiver, og omforme dem på en meningsfull måte i moderne arkitektur.

BALANSE



Hvilke rammeverk kan veilede designbeslutninger som balanserer bevaring, innovasjon og brukervennlighet?

Dette spørsmålet handler om hvilke prinsipper, vurderingskriterier og teoretiske modeller som kan hjelpe designere med å ta gode valg når de må balansere historisk verdi, kreativ nytolkning og praktisk funksjon.

METODIKK



Hvilke metoder og verktøy kan brukes for å designe med hensyn til historiske forhold?

Dette spørsmålet handler om hvilke arbeidsmetoder designere kan bruke, som praksisbaserte tilnærminger, ulike tegne- og visualiseringsteknikker, prototyping og materialutforskning, for å utvikle design som tar utgangspunkt i historiske kvaliteter.

10.1 SVAR PÅ PROBLEMSTILLING

I dette prosjektet er det særlig tatt utgangspunkt i etablerte bevaringsprinsipper, samt Torino-deklarasjonen, som på ulike måter har informert arbeidet. Felles for disse er at de vektlegger behovet for respekt, forståelse og faglig forankring i møte med kulturhistorisk arv. Samlet utgjør de et verdimessig og metodisk rammeverk som muliggjør kvalifiserte avveininger mellom bevaring og transformasjon.

IDENTITET



Hvilke strategier kan brukes for å gjenkjenne og videreføre historiske arkitektoniske detaljer i nye romlige uttrykk?

Dette spørsmålet handler om hvordan designere kan analysere og tolke historiske elementer, som romlige rytmer, materialbruk, håndverkstradisjoner eller symbolske motiver, og omforme dem på en meningsfull måte i moderne arkitektur.

BALANSE



Hvilke rammeverk kan veilede designbeslutninger som balanserer bevaring, innovasjon og brukervennlighet?

Dette spørsmålet handler om hvilke prinsipper, vurderingskriterier og teoretiske modeller som kan hjelpe designere med å ta gode valg når de må balansere historisk verdi, kreativ nytolkning og praktisk funksjon.

METODIKK



Hvilke metoder og verktøy kan brukes for å designe med hensyn til historiske forhold?

Dette spørsmålet handler om hvilke arbeidsmetoder designere kan bruke, som praksisbaserte tilnærminger, ulike tegne- og visualiseringsteknikker, prototyping og materialutforskning, for å utvikle design som tar utgangspunkt i historiske kvaliteter.

10.1 SVAR PÅ PROBLEMSTILLING

I prosjektet er det tatt i bruk et bredt spekter av metoder, fra kontekstuelle tilnærminger, som felttur til Ålesund eller befaringer i Rederhuset, til analytiske metoder som studier av referanseprosjekter.

Kjernen i arbeidet har imidlertid vært utviklingen og anvendelsen av «idéutvikling som metode». Denne metoden har ikke kun fungert som et verktøy for å generere formforslag, men som en struktur for refleksjon, utforskning og bearbeiding av det innsamlede materialet. Gjennom en iterativ prosess har metoden åpnet for å teste, utfordre og videreutvikle ideer, samtidig som den har gjort det mulig å trekke klare linjer mellom analyse og formgivning.

Det er nettopp i dette samspillet mellom metode og resultat at prosjektets kjerne trer frem. Prosessen har ikke bare ledet frem til et designforslag, men også synliggjort hvordan en bevisst og aktiv bruk av metode kan fungere som et bærende premiss for interiørarkitektonisk utvikling. På denne måten fremstår metodikken ikke som et underordnet verktøy, men som en integrert og definerende del av prosjektets identitet og kvalitet.

IDENTITET



Hvilke strategier kan brukes for å gjenkjenne og videreføre historiske arkitektoniske detaljer i nye romlige uttrykk?

Dette spørsmålet handler om hvordan designere kan analysere og tolke historiske elementer, som romlige rytmer, materialbruk, håndverkstradisjoner eller symbolske motiver, og omforme dem på en meningsfull måte i moderne arkitektur.

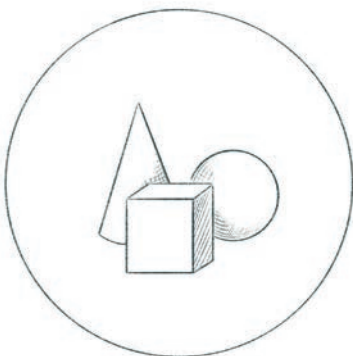
BALANSE



Hvilke rammeverk kan veilede designbeslutninger som balanserer bevaring, innovasjon og brukervennlighet?

Dette spørsmålet handler om hvilke prinsipper, vurderingskriterier og teoretiske modeller som kan hjelpe designere med å ta gode valg når de må balansere historisk verdi, kreativ nytolkning og praktisk funksjon.

METODIKK



Hvilke metoder og verktøy kan brukes for å designe med hensyn til historiske forhold?

Dette spørsmålet handler om hvilke arbeidsmetoder designere kan bruke, som praksisbaserte tilnærminger, ulike tegne- og visualiseringsteknikker, prototyping og materialutforskning, for å utvikle design som tar utgangspunkt i historiske kvaliteter.

10.1 SVAR PÅ PROBLEMSTILLING

Avslutningsvis, for å besvare prosjektets overordnede problemstilling

Hvordan kan interiørarkitektur og møbeldesign bidra til å bygge bro mellom arkitektonisk kulturarv og samtidens behov?

presenteres her en samlet fremgangsmåte for å arbeide med arv som metode:

1. FORSTÅ BYGGETS HISTORIE:

Undersøk arkivmateriale, kartlegg bevarte elementer og opparbeid en helhetlig forståelse av den arkitekturhistoriske konteksten.

2. ANALYSER OG DEFINER IDENTITET:

Identifiser byggets identitetsbærere, eller «DNA», som kan omfatte form, ornamentikk, romlige rytmer, materialbruk og fargepalett.

3. KARTLEGG RAMMEBETINGELSER:

Avklar prosjektets praktiske og funksjonelle forutsetninger gjennom eksempelvis mulighetsstudier og skisseprosjekt.

4. TRANSFORMER GJENNOM METODE:

Samle og bearbeid det innhentede materialet gjennom «idéutvikling som metode», med mål om å utvikle nye formmessige tilskudd som er forankret i det eksisterende.

5. INTEGRER I HELHETLIG LØSNING:

Sammenstill analytisk innsikt og formmessige resultater i en helhetlig arkitektonisk løsning, der nye intervensjoner inngår i en meningsfull dialog med byggets historiske kvaliteter.

10.2 AVSLUTTENDE REFLEKSJONER

Prosjektet har vært preget av en sirkulær arbeidsprosess, der kontinuerlige vurderinger, prioriteringer og justeringer har vært nødvendige for å avgrense hva som ligger innenfor prosjektets omfang. Arbeidet med å definere prosjektets rammer har i seg selv vært omfattende, men også en viktig drivkraft i prosessen, særlig i øyeblikkene hvor brikkene har falt på plass og helheten har blitt tydeligere.

En betydelig del av arbeidet som er utført, er ikke presentert i det endelige resultatet. Dette skyldes en bevisst seleksjon, der materiale og undersøkelser underveis har blitt vurdert som mindre relevante i takt med at prosjektets retning har blitt spisset.

Denne prosessen har likevel vært en sentral del av læringsutbyttet. Erfaringen med å velge bort, omprioritere og tydeliggjøre prosjektets fokus har bidratt til økt bevissthet rundt egen rolle og praksis som interiørarkitekt.

Avslutningsvis vil jeg trekke frem at det som startet som min personlige motivasjon, like sterkt nå ligger i meg som en faglig motivasjon:

Det ligger en verdi i følelsene vi knytter til omgivelsene våre.

Kulturarvens verdi lar seg kanskje ikke måle i konkrete størrelser, utover den tiden den gradvis akkumulerer gjennom historien. Likevel er det nettopp derfor den er verdt å verdsette, fordi den i sin natur er uvurderlig. I en samtid preget av en vedvarende jakt på vekst og fremgang, fremstår dette som særlig betydningsfullt.

10.3 TAKK TIL

Familien min, Mamma, Pappa og Adrian.

Takk for alle lange telefonsamtaler, og hyggelige stunder sammen hjemme på Hosle, på fjellet, på Sunnmøre og i Nordnorge. Jeg er så glad i dere.

Min gode venninne, Maren Skredsvig, takk for tiden vi har bodd sammen her i Bergen. Alle samtaler, måltider, filmkvelder og turer har gitt et nødvendig pusterom gjennom årene med studier.

Hovedveileder, Eli Kirstin Eide. Takk for den tryggheten du har gitt meg, både gjennom bachelorprosjektet, og nå gjennom masterarbeidet. Det har vært en fryd!

Vera Kleppe, for at du veiledet meg gjennom tiden der prosjektet virkelig tok form. Takk for at du styrte meg i riktig retning.

Kirkens bymisjon i Kong Oscars gate 62, for at dere åpnet dørene for meg, gjentatte ganger, og tok dere tid til å vise, fortelle og dele.

Signe Elvik Svoen, Håvard Holmefjord og Solfrid Otterholm hos Jugendstilsenteret i Ålesund, for all kunnskapen dere har delt med meg.

og

Arkitektene Arthur Darre Kaarbø og Fredrik Arnesen, for den arven dere etterlot dere. Uten den hadde ikke dette prosjektet vært til.

(Det beste til slutt;)

Tusen takk Besta, for at du gav meg bøkene som skulle inspirere en så viktig del av ideutviklingen i prosjektet, på et tidspunkt som var avgjørende for retningen dette skulle ta.

Og ikke minst, takk for at jeg fikk arve navnet ditt.
Jeg bærer det med stolthet.



II. KILDEHENVISNING

- II.1 Kilder
- II.2 Bildeliste

11.1 KILDER

Assmann, J. (1995). *Collective memory and cultural identity*. New German Critique, 65, 125–133.

Attiwill, S. (2011). *Urban and interior: Techniques for an interiorist*. Spurbuchverlag.

Avrami, E., Mason, R., & de la Torre, M. (Eds.). (2019). *Values in heritage management: Emerging approaches and research directions*. Getty Conservation Institute.

Bony, A. (1965). *French Art Nouveau*. George Braziller.

Brooker, G., & Stone, S. (2004). *Re-readings: Interior architecture and the design principles of remodelling existing buildings*. RIBA Publishing.

Fahr-Becker, G. (2000). *Art Nouveau*. Taschen.

Halbwachs, M. (1992). *On collective memory*. University of Chicago Press.

ICOMOS. (1964). *International charter for the conservation and restoration of monuments and sites (The Venice Charter)*. <https://www.icomos.org>

ICOMOS. (1994). *The Turin declaration on Art Nouveau*. <https://cdn.sanity.io/files/1f18byel/viti/a7f5be768cbde9b174fa36ecd8e4b647c949e741.pdf>

Lanz, F., & Pendlebury, J. (2022). *Adaptive reuse and the values of heritage*. Routledge.

Mørk, K. (2004). *Jugendbyen Ålesund*.
Tapir Akademisk Forlag.

Mørk, K. (2012). *Bygningsvern: Prinsipper og praksis*.
Universitetsforlaget.

Norberg-Schulz, C. (2003). *Norsk arkitekturhistorie*.
Gyldendal.

Pallasmaa, J. (2012). *The eyes of the skin: Architecture and the senses*
(3rd ed.). Wiley.

Plevoets, B., & Van Cleempoel, K. (2011). Adaptive reuse as a
strategy towards conservation of cultural heritage: A literature
review. *Structural Studies, Repairs and Maintenance of Heritage
Architecture XIII*.

Plevoets, B., & Van Cleempoel, K. (2019). *Adaptive reuse of the built
heritage: Concepts and cases of an emerging discipline*.
Routledge.

Semb-Johansson, A. (1997). *Norsk arkitekturhistorie*.

Viti. (2021). *Kunnskap*. <https://www.vitimusea.no/kunnskap>

Yung, E. H. K., & Chan, E. H. W. (2012). Implementation challenges to
the adaptive reuse of heritage buildings. *Habitat International*,
36(3), 352–361.

11.2 BILDELISTE

s. 4, Privat samling, fotograf ukjent

s. 13, Nationaltheateret, fotograf: Andrew Shiva: https://no.wikipedia.org/wiki/Nationaltheatret#/media/Fil:NOR-2016-Oslo-National_Theatre.jpg

s. 13, KI generering, basert på fotografi av Nationaltheateret i Oslo, fotograf: Andrew Shiva

s. 25: Kartbilder av Kong Oskars gate 62, hentet fra <https://norgeskart.no/?lon=-31503.363066100632&lat=6734164.12075054&rotation=0&zoom=15&backgroundLayer=topo&markerLon=-185498&markerLat=7803087.776332666&sok=Kong+oskars+gate+62>

s. 29: Arkivbilde, hentet fra Bergen byarkiv, samling av arkitektene Fredrik Arnesen og Arthur Darre Kaarbø, hentet ut April 2024

s.30: Rehabilitering prosjektert av Sven Gundersen, hentet fra Plan og Bygningsetaten februar 2026

s. 34-37: Rehabilitering prosjektert av Sven Gundersen, hentet fra Plan og Bygningsetaten februar 2026

s. 45: KI generering, basert på eget arbeid i Archicad og egne bilder tatt i Kong Oskars gate 62

s. 76: Foto: Maia Gaarder

s. 81, Casa Batllo: <https://www.casabatllo.es/en/antoni-gaudi/casa-batllo/inside/>

s. 95, Apotekerhjemmet: Foto: Jiri Havran / Viti <https://www.vitimusea.no/kunnskap/jugendstilinterioer>

s. 103, Historisk museum, Arkitektskap: <https://arkitektskap.no/prosjekter/historisk-museum>

s. 104-105: Arkivbilder, hentet fra Bergen byarkiv, samling av arkitektene Fredrik Arnesen og Arthur Darre Kaarbø, hentet ut April 2024

s. 108-117: Arkivbilder, hentet fra Bergen byarkiv, samling av arkitektene Fredrik Arnesen og Arthur Darre Kaarbø, hentet ut April 2024